

ELLENZÉK

A MISKOLCI FÜGGTELENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCAS PART HIVATALOS KÖZLÖNYE

Előfizetési árak:		Felelős szerkesztő:	Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Éves: 10 K	Vidékire: Éves: 12 K	FEHÉR ALADÁR.	Széchenyi-utca 36. SZELENYI és TÁRSA nyomdája
Fél éves: 5 „	Fél éves: 6 „	Laptulajdonos:	A lap megjelen
Negyed éves: 2 50 „	Negyed éves: 3 „	SZELENYI LAJOS.	minden kedd, csütörtök és szombaton.
Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hírlapelárúsnál.			

A miskolczi 48-as és függetlenségi párt f. hó 16-án, húsvét hétfőn, d. e. 11 órakor nagyválasztmányi ülést, d. u. 3 órakor közgyűlést tart a csizmadia ipartársulat tanácskozó termében, illetve udvarán, melyre a t. párttagok ezuton is meghívotnak.

A kormány programja.

Elmondotta *Wekerle* Sándor miniszterelőnök a budapesti függetlenségi pártkörben.

Az alkotmányos élet szerveinek rendszeres működésében beállott fennakadás s főleg az országgyűlés rendes működésének megakadályozása nemcsak magának a parlamentarizmusnak érvényesülését hiúsította meg, hanem közéletünk teljes megzavarására vezetett. Meghiúsult a népképviselői legelemibb alkotmányos jogának, a költségvetési jognak a gyakorlása, fennakadt az adminisztráció, károsodtak és egyenesen veszélyben forogtak anyagi érdekeink, erkölcsi javaink, szóval alapjukban rendültek meg közállapotaink s az elzüllesnek jelei mutatkoztak.

Minden kiescsúszott az alkotmány teljes és nyílt felfüggesztésének veszedelmében, amely multhatatlan és önmagától beáll már az által, ha az országgyűlés a törvényes határidőben egybe nem hívatik.

Midőn valóban már csak órák választottak el e veszély beállától, mindennél sürgősebb feladatnak kellett tekintenünk az alkotmányos élet folytonosságának biztosítását. Első feladatunkul kellett és kell tekintenünk, hogy a közigazgatás körében s az állami igazgatás egész terén az alkotmányos rendet es jogfolytonosság elvét minden irányban helyreállítsuk s az alkotmányos életen ejtett sebeket jogrendünknek megfelelőleg és különös tekintettel a jogellenesen sértett személyi igényekre, haladéknélkül orvosoljuk. Ez a minden alkotmányos érületű és hazafias ember lelkét uraló elsőrendű és halaszthatatlan politikai szükséglet egyesítette a különböző politikai táborokat s indított beállniuk, sokban különböző nézeteket valló férfiakat arra, hogy egyesülve s együttesen működünk legalább azon átmeneti idő tartamán át, mely az alkotmányos rendnek s a teljes joguralomnak nemcsak helyreállítására, hanem a jövőre kiható biztosítására nézve is szükséges.

Erre vállalkoztunk, amint ez különben másként nem is lehet az adott közjogi alapon, vagyis az 1867-iki alapon. Vállalkoztunk erre, amint ezt másként nem is követelte tőlünk senki, elveink és politikai nézetünk teljes és sértetlen fentartásával, érvényesítésének jogával, egyedül azt a korlátozó ígéretet téve, hogy a közös hadseregnél a vezényleti és szolgálati nyelv függőben hagyott kérdéseinek megoldását ezen átmeneti idő alatt sem nem kezdeményezhetjük, sem nem támogatjuk.

Az államélet kontinuitásának alkotmányos biztosítása végett először is indemnitást kérünk azoknak az állami kiadásoknak törvényes teljesítésére, amelyeket a kényszerhelyzetnél fogva, melyben a kormányzatot átvettük, az államélet fennakadásának elkerülése végett egyelőre az elodázhatatlanság keretében saját felelősségünkre vagyunk kénytelenek teljesíteni.

Felhatalmazást kérünk továbbá az állami bevételek igénybevehetésére, majd az 1905. és 1906. évi és a működésünk további tartamára eső szokásos évi állami költségvetések tárgyalását fogjuk javasolni, beleértve a delegációk által már megszavazott felszerelési hitelekkel az illető évekre

TÁRCA.

A miskolczi ev. ref. felsőbb leányiskola épületének története.

Az iskola új épületének alapkövetéssel ünnepélyes alkalmára írta és felolvasta: Szombathy Kálmán.

(Folytatás.)

Az intézet elhelyezése Tóth Pál működése kezdetén s hivataloskodása későbbi éveiben is ugyanaz volt, a melyet még Dóczy Gedeon teremtett meg, egészen 1887-ig. Az intézet külső képen az 1878-ban pusztított arviz változtatott annyit, hogy a nagy telek elragadott kerítéseit újjakkal kellett pótolni. Fájdalom, ezt is csak úgy tehette, hogy a párhuzamos két utcára (Palóczy- és Fazekas-utca) nyíló telek fazekas-utcai végéből egy részt el kellett adnia.

E szomorú tény, nemkülönben a tanítványok sokasodó serege, mely napról-napra fényesebben igazolta az iskola létjogosultságát, a felügyelő-bizottságot arra sarkalja, hogy az intézet fennállásának biztosítása céljából megfelelő alap létesítéséről gondoskodjék. Kétszeresen szükségessé és indokoltá tette ezt az a körülmény is, hogy 1876-ban az állam polgari

leányiskolát nyitott meg, 1878-ban pedig az egri érsek alapított r. kath. leánynevelő intézetet Miskolczon.

A felügyelő bizottság javaslatára az 1880. évi június hóban Sárospatakon tartott egyházkerületi közgyűlés el is határozta, hogy felsőbb leányiskoláját minden körülmények között, minden lehető áldozattal fentartani óhajtja, azt úgy kívánja atalakitani, hogy az egyszről méltó helyet foglaljon el az ilyenmü női közepiskolák között, másrésről bentlakás (internátus), oltsó ellátás által alkalmassá tessenek a szegényebb sorsú szülők gyermekeinek befogadására is. Felhívást bocsát ki az egyházkerület elnökeinek aláírásával a hazai protestans egyházakhoz, első sorban pedig egyházkerületünk névéhez és egyházközösségéhez a szükséges alapösszevontása céljából. Elfogadja egy nagyobb sorsjáték rendezésére vonatkozó javaslatot is.

1880-tól kezdve az alap megteremtésére szolgáló tervek, javaslatok készítése, a kiviteli módzatok előirányzása tölti ki az időt 1886-ig. A legtöbb terv — sajnos — keves reménnyel biztatott, még kevesebb eredménnyel jart. A kibocsátott kerővek, bar kétségtelen jeleit mutattak a protestans áldozatkészségnek, legfeljebb egy-egy téglát szolgáltatott az alapvetéshez. A lelekszamszerinti egykrajcáros adót az

egyházkerület egyházaik allandó kötelezettséggel felajánlani nem voltak hajlandók. A szilárdabb alapvetés egy nemes lelkű, fenkölt gondolkozású férfinak, az egyház és iskola megrszív barátjának, Ferenczy Lajosnak névéhez fűződik, ki 1882-ben 10 000 forintos alapítványt tett a létesítendő internátus számára. Az internátus eszmeje az elvben való elfogadás idejétől csak annyiban valósult meg, hogy az igazgató-tanár lakásának egy szobájába fogadott el bentlakó növendékeket. Ami, természetesen, a mind tömegesebben jelentkezők számára mihamar szüknek bizonyult. Az egyházkerület, híven kimondott elhatározásához és hogy a műveltség közönség igényeit kielégítse, 1882. évi nyári közgyűlésen megszavazza a költségeket arra, hogy a lakoszobák egyikéhez hozzávágatván a kamara s a szobák alatti pinchehelyiség torkolatát, a bentlakó növendékek számára egy nagy, tágas, egészséges szoba alakíttassék s a konyhából való bejárassal egy kamra hozzátoldassék s a kertben egy mosószoba építtessék.

A kérdésnek az erősen követelő szükség létesítette ilyen megoldása nem lehetett kielégítő és végleges. 1884-ben Tóth Pál igazgató-tanár 2780 forint segélyt kér az egyházkerületől, hogy a legszükségesebb berendezéseket

Tüdőbetegségek, hurutok, számarköhögés, skrófulozis, influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéketlen utáztatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc).

Sirolin

Erre az érvényes és a testvért, megszűnteti a köhögést, váladékot, éjjeli izzadást.

„Roche”

Kapható orvosi rendelésre a gyógyszerárakban. — Árs 1/2000 forint 4 — korona.

Lapunk mai száma 12 oldalra terjed.

eső részleteknek fedezését is. Állami kiadásaink törvényes teljesíthetése és a közös kiadások fedezhetőse végett alkotmányos jogrendünknek megfelelően ajánlani fogjuk a Horvát-Szlavonországokkal a korábbi országgyűlések által kiküldött országos bizottságok javaslata értelmében köntendő pénzügyi egyezmény elfogadását, továbbá az Ausztriával közös kiadások számszerű megállapítása végett s hozzájárulásunk aránykulcsának megállapítása végett az országos bizottságok mielőbbi kiküldését.

Javaslatba hozandjuk az eddigi véderőtörvényeinkben megállapított újoncjutaléknak megajánlását, de átmeneti kormányzásunk tartamára felemelt újoncjutaléokra nézve kötelezettséget nem vállaltunk.

A vám- és kereskedelmi ügyek tekintetében a törvény tilalma ellenére kötött vám- és kereskedelmi szerződések által előidézett sérelem alkotmányos orvoslása képezi feladatunkat, de mivel nincs kilátás arra, hogy e tényleg életbeléptetett szerződések nemzetközi bonyodalmak és saját érdekeink veszélyeztetése nélkül változtatásokat eszközölhetnénk, a kényszerhelyzet azok elfogadásának ajánlására indit bennünket. Ellenben az Ausztriával fennálló viszony tekintetében, habár ugyancsak a külfölddel kötött szerződések közbeeső vámok szedését és a szabad forgalom korlátozását kívánják, oda fogunk törekedni, hogy az önálló vámterület jogállapotáról, a tényleges külön vámterület állapotára térjünk át annyiban, hogy a vámszövettség helyett a két állam közötti vámszerződések alakjában juttassuk érvényre a már előkészített tarifát és vámegegyezményt s csak ha ebbeli törekvéseink sikerre nem vezetnének, leszünk kénytelenek ajánlani azt, hogy az 1899. évi XXX. t.-cikk-

ben kimondott viszonyosság mondassék ki az új alapon, a külfölddel kötött vám- és kereskedelmi szerződések tartamára.

Ugyancsak Ausztriával való viszonyunk szabályozásának körében kell felemlítenem azt, hogy mindent el fogunk követni a gazdasági helyzetünket oly vitálisan érdeklő valutarendezési művelet keresztülvitele s a készpénzfizetések felvétele érdekében.

Hogy az alkotmányos élet igaz feltételeit a jövőre nézve is biztosítsuk, végül elő kell készítenünk a demokrácia követelményeinek teljes érvényesülése végett a választási jog reformját annak az elvnek a szemeltartásával, hogy a magyar államesszme nemzeti jellegének sérelme nélkül minden hivatott tényező jogosultságának s különösen a munkáselem jogosultságának érvényesülése mellett az általános szavazati jog elve keresztülvitessék. Ennek a reformnak keresztülvitele s az új alapon eszközözendő választások megejtése után megszűnik az a feladat, amelyre vállalkoztunk s a nemzet egészének szélesebb alapon megnyilvánuló akaratnyilvánítása után beadjuk lemondásunkat

A továbbiakra nézve kölcsönösen fenn van tartva a szabad elhatározás joga. Sem mi nem vállaltunk továbbmenő kötelezettséget, sem ő felsége a király nem tett bármilyen előleges ígéretet.

Miután nem programot adok jelenleg, mert a programot bővebben kifejteni az egybegyűlendő országgyűlés előtt leend helyén, hanem jelenleg csak azt az alapot kívánom ismertetni, a melylyel a kormányzásra vállalkoztunk, nem terjeszkedem a részletekre s azokra a különböző pártok közötti nézeteltérésekre indokul nem szolgáló különböző feladatokra, a melyek az alkotmányos élet rendes menetében felmerülő szükségleteket hivatva kielégíteni

A kiküldött bizottság munkálata, mely az iskola kül- és belszervezetének ujjíteremtésén kívül megadta javaslatban a fedezetet is a változások és atalakítások eszközölésére, korszakalkotó intézetünk történetében. Egyházközségeink teljes méltanyúlással is fogadta az intézetünk jövőjét szilárdabb alapokra fektető, működési körét szélesítő javaslatot s elhatározta, hogy: 1. felszólítja a miskolci ev. ref. egyházat, hogy a felsőbb leánynevelő intézet mellé, a müveltebb igényeket is kielégítő elemi leányiskolát állítson, mely előkészítő legyen a leánynevelő intézetre; 2. a leánynevelő intézetet 4 osztályra rendezi be; 3. a meglévő tanszékeket rendszeresíti s újakat szervez; 4. az internátust felállítja és 20 növendékre berendezi; 5. az internátus alaptökéje megalkotására sorsjáték rendeztessék. A tanszékek rendszeresítésére az államsegélyből szakítottak el 3000 forintot, az internátushoz szükséges épületek, valamint a negyedik terem felépítésére a saját pénztárából adott kölcsönt az egyházközséget, mely a Ferenczy Lajos által tett alapítványból terítettett vissza, mikor az az alapítványt tevőnek 1888-ban bekövetkezett halála után megnyílt.

(Folyt. köv.)

s melyek megoldása s a törvényhozás előtti javaslatba hozatala kormányzati tevékenységünknek természetes folyamánya, hanem befejezésül csak annyit kívánok felemlíteni, hogy a küszöbön álló képviselőválasztásoknál minden rendelkezésünkre álló törvényes eszközökkel utját álljuk a visszaéléseknek. Elősegítjük a nemzet szabad akaratának hamisítatlan megnyilvánulását s ugye választásoknál, valamint kormányzásunk egész tartama alatt s annak minden ágazatában különösen nyomatékkal fogjuk gondozni a közélet tisztaságát, valamint a jogrendnek érvényesülését.

— **Rakovszky Endre** — főispán. Az alkotmányos élet visszaállítását méltó elismerést és igazán kiérdemelt jutalmat hozott egy talpig derék férfúnak és jó hazafinak. A Wekerle kormány egyik első kormányzati ténye volt, — hogy **Rakovszky** Endrét, akit a törvénytelen, abszolutisztikus kormány jogtalanul megfosztott alispáni állásától, Kassa város és Abauj-Torna vármegye főispánjává kinevezte. Jóleső érzés tölti el az ember szívét, midőn ezt a hirt olvassa. A nagy nemzeti küzdelemben a harc vonal első sorában állott Abaujvármegye derék tisztikara. Ők voltak a harc első áldozatai. Nincs a megyének egyetlen tisztviselője, akit ne szuronyos csendőr vezetett volna ki hivatalából. A vezérük: **Rakovszky** Endre rendületlenül állotta az adáz harcot. Nyílegyenesen ment előre az uton, amelyet a hazafias érzése mutatott. Hogy ezen az uton biztos veszélyek vannak, azzal nem törődött. Az új főispán installációja bizonyára imponáz megnyilvánulása lesz a közbecsülésnek és szeretetnek, amely személyt méltán övezi.

— **Városi közgyűlés.** Miskolc város képviselőtestülete 1906. évi április hó 18-án d. u. 3 órakor rendkívüli közgyűlést tart, melynek tárgya az országgyűlést f. évi május hó 19. napjára egybehívó kegyelmes királyi meghívó levél kihirdetése.

Programbeszéd. Folyó hó 15-én d. u. 3 órakor a Tetemvár-terén tartja programbeszédét **Weltner** Jakab, a miskolci szociáldemokrata párt képviselőjelöltje.

Az egészségügyi közigazgatás államosítása.

Irta dr. Breuer Ármán.

(Folytatás.)

Az egészségügyi másodfokú hatóságok jelenlegi szervezetében veres fonalként ugyanazon lényeges hibák húzódnak végig, mint az elsőfokú hatóságok szervezetében.

Az alispánnak, polgármesternek, törvényhatósági közgyűlésnek hatásköre tág magyarázatot elegendő szabványokban lévén körülírva, a közegészségügy érdekeinek kielégítése nagy részben a véletlentől, a törvényhatóság közigazgatását vezető személyek egyéni belátásától és buzgalmatól, a tisztí főorvosnak pedig, mint a végrehajtói hatalommal és ellenőrzési

FERENCZY JOZSEF KESERŰVIZ
AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMEZSÉGES IZŰ TERMÉSZETES HASHAJTÓSZER.

joggal felelősséget másodfokú hatóság törvény-szerűen szakközveinek, az egészségi ügyek elintézésére gyakorolt befolyásától függ.

És azért bátran állíthatjuk, hogy a másod-fokú egészségügyi hatóságok fontos feladatuknak csak úgy fognak megfelelni, ha a tisztifőorvos munkaköre határozottan körülírt szabványokkal megállapítatik, ha a tisztifőorvos által a helyszíni ellenőrzés a községekben a legkihatóbban gyakoroltatik, ha megfelelő irodai segédmunka rendelkezésre állítása mellett, a törvényhatóságok rendelkezéseit igénylő ügyek a főorvos útmutatása és ellenőrzése mellett nyernek elintéztést és a tisztifőorvosnak föltétlenül megadatik a jog, hogy a véleményével ellentétes és az ügy érdemére káros vagy hátrányos rendelkezéseket és ítéleteket hivatalból megfélebbezheti.

Az egészségügyi adminisztrációnak egyes speciális kérdéseire, u. m. a kórház-, baba-, gyógyszerészek, halottkémlési, fertőzőbetegségi, köztisztasági, tápszerek, élvezeti cikkek stb. ügyekre, mint amelyek az orvosi tudomány jelen állásának és a higiénia követelményeinek megfelelőleg alkotandó külön-külön álló törvények által volnának rendezendők, itt ki nem terjeszkezhetek és még csak az országos központi szervezetre kívánok röviden reflektálni.

Jelenlegi egészségügyi szervezetünkben, a kir. belügyminiszterium vezetése alatt álló központi egészségügyi osztály, ezen szervezet egyedüli része, amely ma feladata magaslátán áll, csak hogy azt is szükségesnek tartanám, miszerint tekintettel arra, hogy a központi rendelkezéseknek mindenkor a gyakorlatban való tényleges keresztülvihetőség föltételeivel kell számolniok, az állások legalább részben az egészségügyi közigazgatást a gyakorlatból is ismerő szakemberekkel töltsenek be.

Az egészségügyi központi osztály eredményes működését azonban, még jelenlegi, elfogadható szervezetében is, a végrehajtásra tulajdonképpen hivatott községi és az ellenőrzésre szolgáló törvényhatósági szervezet hibái és hiányai gátolják. Hiányzik a fej és testrészek közötti szervi összefüggés.

A központ, a közegészségügyi szolgálatot tulajdonképpen végezni hivatott szakközvegek alkalmazására befolyást sem gyakorolván, a szükséghez mérten nem is rendelkezik megfelelő külső munkaerőkkel; a törvény legfontosabb rendelkezéseinek és a rendeletek végrehajtása és ellenőrzése pedig a törvényhatóságok által alkotott szabályrendeletek, vagy legtöbb esetben ezek hiányában, régi uszus szerinti szabványok szerint eszközöltetvén, igen gyakran a törvény és központi rendelkezések intencióinak érvényesülése lehetetlenné válik.

A központi egészségügyi osztály eredményes működését bénító ezen lényeges fogyatkozások is bizonyítékát képezik annak, hogy egészségügyi közigazgatásunk gyökeres, csakis az államosítás útján és amit a bevezető sorokban hangoztattam, most már a közigazgatás általános rendezésétől függetlenül való mielőbbi keresztülvitelét teszi szükségessé.

És ezen nagyfontosságú, az ország érdekeit legközelebből érintő feladat megvalósításának egyedüli nehézsége azon anyagi áldozat, amelyet keresztülvitele igényel. Átlagos számítások szerint a községi és törvényhatósági egészségügyi közigazgatás államosítása maximalisan 2 millió korona költségtöbbletet tenne szükségessé.

Ezen összeg, igaz, oly tekintélyes, hogy még egy ország költségvetésében is szerepet játszik. De ha tekintetbe vesszük az egészségügyi helyes és rendszeres kezelésének általános szükségességét; ha annak elismerésére jutottunk, hogy közegészségügyünk meg nem felel; ha beigazoljuk, hogy Magyarországnak a többi nyugoteurópai kultúrákhoz viszonyított

közegészségügyi hátramaradottságán, egészségügyi közigazgatásunk, a kor és tudomány követelményeinek megfelelő ujjaszervezésével segíthetünk; és ha számításba vesszük azon egyenértékűt, amelyet az állam ezen szervezés árán magának biztosítana; ha e kiadási tétellel elérhető legminimálisabb eredményt, a halálozásnak csak egy fél százalékkal lenyomása által évente megszerezhető 84000 emberéletet szembeállítjuk: el kell, hogy némissuk az államhatalomnak ezen áldozat meghozatala iránti aggodalmát és hivatásbeli és hazafiai legszentebb kötelességünkben állónak tartva, hogy a kérdés megoldását hangosan és sürgősen követeljük, aminek elérése egyik leghatalmasabb eszközt képezné a legnagyobb magyar ama szavaibak megvalósításához, hogy

„Magyarország nem volt, hanem lesz“

(vége.)

UJDONSÁGOK.

Tájékoztató.

A borsod-miskolci múzeum a teli hónapok alatt (okt. 1-től április 30-ig) zárva van. Az egyesületi iroda hivatalos órái vasárnaponként d. e. 9—12-ig, a többi napokon d. u. 4—6 ig.

Április 15. Felolvasással egybekötött nyomtatványkiállítás a városbáza nagytermében. Megnyitás délelőtt 9 órakor.

Föltámadás.

(z.) Harangok zugása, szent zsolozsmák hangja tölti be a léget. Milliő ember ajkán hangzik fel az ének: Alle-alleluja! Tavasz ébredése, virág fakadása örömet nem keltett soha ennyi szívben, négy folyam mellékén, hármas bérc honában. Egy szót visszhangoz a Tatra magas orma s Erdély minden bérce: „Föltámadt az Isten, föltámadt az Eszme!“

Kertekben, mezőkön az ibolya virít, titkos rejtekben is hódít illatával, lelkünkben az öröm hófehér rózsája, a honszeretnek piros tulipánja.

Ez aztán az ünnep! Annyi század óta egyetlen igazi föltámadás napja. Ragyogóbb a nap is, tündöklőbb az égbolt, virítóbb a virág, több a légózonja s az ember szívében több igazi érzés, mint más ünnepen volt.

Szegényen jött közénk, hogy ő benne higgyünk, a földre az Ige s mikor láttuk immár, mily hatalom s áldás, szolgánépnek ajkán felhangzott a szitok, a szörnyű ítélet: „Feszítsd meg! Feszítsd meg!“

Keresztre hurcolták, vassal átszögezték, testét elkínnozták, de fenséges lelkét meg még sem ölhatték. Bezárták mélyen a rideg sziklasírba, pecsétet tettek a sírnak ajtajára, nehéz fegyverekkel poroszlók őrizék. Mégis feltámadott s millióknak ajkán fölzendült az ének magasatosan, hévvel: Hozsanna! Hozsanna!

Tavasz ébredése, virág fakadása, mit hoztál te nekünk? Bennünket is hívott harcra, csatásíkra egykor egy szent eszme: szabadság eszméje. Feltámadt-e ez is?

Négy folyamnak habja egyre azt mormolja, hármas bérceknél orma dörgi visszhangozva, Alföld szép rónáján minden apró fűszál, tulipán, liliom, szegfű selyem szirmán minden kis har-

matesepp dicsekvé ragyogja, szellővel enyelgve, mámorral susogja, ősi szabadságnak felvirradt a napja.

Volt egy Messiásunk: ősi alkotmányunk. Ha vihar dult köztünk, ellen-ég környezett, zsarnoki hatalom elnyomni törekedett, védbátyája mögött Árpád nemzedéke menedéket talált. Álnokság száz nyila röpülhetett felénk, elhagyhatott százszor, ezerszer a remény, de ő nem hagyott el. Ezer éven át ő büszkén, dacocosan állt, tatárral, törökkel, labanccal szembeállt és a gyáva önkénybármint toporzékolt, el nem tiporhatta.

Rágázolt merészen szent testére egy két poroszló orozva, sírját megásatta a darabont hadával elbizakodott gőg s le nem taposhatta. Jöttek aztán mások: gyávább s merészebb nép, megdobalták sárral, élősdi kukacként elgyötörték testét, kinlódott, vonaglott, földre terítették, átgázoltak rajta. De az Antheusként új erőt merítve, talpra állott újra. Lerázta magáról éhes kukacoknak, élődiéknak seregét, visszahullottak az utcaporba, honnan létük vették. S millióknak szívét kéjes érzés járta át, meg át ezerszer, milliók ajka hálaimát rebeg a népek Urához, kit Árpád imádott: föltámadt az Eszme, ősi szabadságunk, kincsünk, mely legdrágább, él az alkotmányunk.

Föltámadt? Mi szó ez?! Nem, az nem támadt fel!

Nem kételkedést hinteni, bizalmat kelteni jöttem elétek én. Nem kételkedést hintek, nem csalárd fondorlat, nem hazugság tölem, ha azt mondom bizvaszt: nem, ő nem támadt fel!

Nem támadhatott fel, halott sem volt soha, érinthetlen testén nem fog, mert nem foghat szolgánép ostora. Nem támadhatott fel, hiszen élt lelkünkben, csak kétségbeesés, kishitű féltékenység gondolta halottnak: igaz magyar soha!

Zugjatok harangok, hirdessétek szerte, mily fényes köztünk a Megváltás ünnepe. Hirdessétek szerte, egész világ hallja: újra felvirradt a tompa közöny szürke, komor éjjeléből a szabadság napja. Hirdessétek szerte győzelmét nagy idők mozgató lelkének: apánk, Kossuth Lajos áldó szellemének!

Köztünk élt csak eddig, szívünkben, lelkünkben, most azt is áthatja „legelső magyar“-nak, kit oly szépen nevez nagy költőnk szép dala. Áthatott az ürön, melyet koncleső had csak tágitni akart nemzet s kiralya közt, édes melegével feloldá a kérget, amit jégből képzett, aljas besugások, gyáva hazugságok fagyasztó szellője király szíve köré.

Szálljon hát az ének magasra az égbe, szálljon hálaének Alle-alleluja! Feltámadt az Ige! Szívünk szent oltárán honszerelmünk lánggra lobogjon magasra. Hozzunk áldozatul szent fogadalmakat s hogy nem üres beszéd, tettetés az öröm: mutassunk tetteket! Hadd lássa a világ: tud élni a magyar, tud és élni akar! Hogy a dicső harcnak tisztító tüzeben kivált, mi színarany s elpusztult, mi salak. Most mutassuk meg, hogy milyen egy a szívünk, minden gondolatunk, hogy az Isten legszebb, legkedvesebb népe, hogy magyarok vagyunk! Dicső küzdelmünkéből dicső tanulságot vonjunk

1906. évi **tavaszi ruhakelmék**
nagy választékban megérkeztek ÁRVAI czégnél

le magunknak, csak ha ezt cselekszük, örülhetünk méltán a feltámadásnak. Hangozzék a rósnán hálaének hangja Alle-alleluja! De mi gondunk legyen, hogy derült egünknek ne legyen fellege, ne legyen boruja.

Nyomatvány-kiállítás Miskolczon. A husvét vasárnapján a városháza termében rendezendő nyomatvány-kiállítás előmunkálatai már befejeztettek. A rendezőség a munkálatokat már elhelyezte a közönségünknek alkalma lesz az igazán díszes, izléses, mondhatni művészies termékekben gyönyörködni. A kiállítást délelőtt 9 órakor nyitják meg s déli 1 órakor zárják be. A kiállítás keretében tartandó fölolvasás d. e. 10 órakor kezdődik.

Kérelem. A kinek netalán birtokában van az 1843-iki tűzvész folyton károsult miskolciak segélyezésére kiadott „Szivárvány-Album“ egy példánya, tisztelettel felkérjük, hogy szerkesztőségünknek, vagy vármegyei levéltári hivatalnak hozza ezt tudomására.

Sziporka Éleclapja címen holnap — husvét vasárnapján — egy csinos kiállítású és tartalmas éleclappal szaporodik meg helyi zsurnalistikánk. Az éleclap hetenként egyszer legkevesebb 8 oldalon fog megjelenni s felelős szerkesztője Zsolt álnév alá rejtőzködik. A felelős szerkesztő különben hírlapiródmű életünk egy ismert nevű és munkás multu tagja, nevét azonban — egyenes kérésére — el nem árulhatjuk. A lap kiadótulajdonosa Frank Zoltán hírlapirótársunk, kinek címere — a lap nyomdájába Széchenyi-utca 36. sz. Szelényi-nyomda — küldendő minden a lap szellemi vagy anyagi részét érintő dolog. A lap évi előfizetési díja 5 korona. vidékre a portó miatt 6 korona. Egyes szám ára 10 fillér s kapható minden dohánytözsében, sőt utcai elárúsítás ntján is. Hirdetések ára a lap kiadójával történt külön megállapodások dolga. Ajánljuk az eleven s nálunk lézgapótló lapot olvasóink becses jóakarátába.

A zempléni alispánhelyettes távozása. Kazay László, a zempléni helyettes alispán távozását a Sátoraljaujhelyen megjelenő „Zemplén“ című lap a következőleg írja le: „Kazay László a f. hó 10—11-ike közötti éjtel még végig dözsölt a „Magyar Király“ éttermében. Ott mulatott társaival együtt reggelig. Ekkor csendőrfedezet mellett átment a vármegye-házához, ahol átvette az őt felmentő sürgönyt s ismét visszatért csendőrfedezettel a „Magyar Király“-ba. Ez alatt óriási közönség gyűlt össze a megyeház környékén. A „Magyar Király“-ban pedig a karhatalom tanácskozást tartott, hogy mimódon vezessék ki a gyászvitéseket, mert a tömeg igen fenyegető magatartást tanúsított. Végre megállapodtak abban, hogy a „Magyar Király“ hátsó kapuján mintegy 20 csendőr fedezete mellett kikisérték Kazay urat társaival együtt s réteken tanyákon át, a vasuti sínek folytában vonultak velük a vasuti állomásra, hol reggeli 9 órától déli 12 óráig vártak a szabadulásukat jelentő vonatra. Így távoztak az önkény gyászvitészei s így teljesebben be, amit hetek előtt megirtunk, hogy „gyászos a szereplése, de még gyászosabb lesz a távozása.“

Kivándorlási felügyelőségek. A belügyminiszterium a kivándorlás szabályozása és ellenőrzése céljából kivándorlási felügyelőségek szervezésén dolgozik. A belügyminiszterium a kivándorlás ellenőrzésére több megyére és városra kiterjedő hatáskörrel állami tisztviselőket fog kinevezni.

Pénzeslevelek földása. Minthogy a pénzeslevelél borítékán közvetlen egymás mellett alkalmazott két vagy több vékony vonás, vagy aláhúzás alkalmat adhat a pénzeslevelél oly kifosztására, melynek nyomai csak beható megvizsgálás mellett, vagy pedig még így sem fedezhetők fel, a kereskedelemügyi miniszter a posta- és táviró hivatalokat az ily pénzeslevelek felvételétől tiltotta.

Szerencsétlenül járt kocsis. Tegnap este szerencsétlenül járt Csap István, tizenhét éves kocsis, a ki Vidákovics István fuvarosnál van alkalmazva. Peregcses-Bányatelepről jött haza kocsijáival, mely a gőzfűrésztől fahulladékkal volt megrakva s tetején ült a kocsis. Mikor egy lejtős uton befordult, nem kötött kereket s ennek következtében a kocsi felfordult s ő lebukott a lovak közé. A lovak azután összerugdosták a fejét és mellét, úgy, hogy alétlan vitték be a közkórházba, ahol most súlyosan sebesülve fekszik.

Öngyilkossági kísérlet. Lakatos András Hutás-utca 38. szám alatti, 22 éves ácssegéd, tegnap délelőtt öngyilkossági szándékból, revolverrel mellbelötte magát. Tettének oka az volt, hogy a fiatal legény édes apja pénzéből nyolc koronát elmulatott és az apja szidalmaitól való félelmében akart öngyilkossá lenni. Lakatos András sérülése súlyos, de nem életveszélyes. Az öngyilkosjelölt fiatal legényt, ápolás végett bevitték az „Erzsébet“ kórházba.

A jó férj. Tegnap délután a minoriták temploma előtt nagy népcsoport nézte, hogy miként viaskodik egymással egy házaspár. A férj, Matcsik János kőműves, részeg állapotban ott az utcán meg akarta verni a feleségét, aki utána ment a kocsmába. Az asszony védekezvén urával szemben, ez az embert annyira dühbe hozta, hogy az asszonyt elkezdte fojtogatni. Végre is a rendőrök lefűlélték és bevitték a kóterbe.

Paraszt-párbaj. Nyáradon tegnapelőtt éjjel véres veredés történt. Két legény állt egymással szemben, mindkettő késsel támadt a másikra. És az éjfél párbajban mind a kettő meg is sebesült, Szabó Imre Horváth Pált, Horváth pedig Szabót szurta meg s mind a ketten véresen hagyták ott az éjfél párbaj színhelyét. Persze, a párbaj tanuk nélkül folyt le s most a két ellenfél feljelentette egymást a bíróságnál.

Nyelvtanfolyamok. Örömmel értesültünk és közöljük az érdeklődő közönséggel, hogy Gáspár Bernát budapesti nyelvtanár ur városunkban kíván megtelepedni. Ez elhatározása annál üdvösebb, mert tudunkkal ezideig nem volt még tanár, ki főleg az angol, de a francia és olasz nyelvet is, az ugynevezett direkt, vagyis gyakorlati társalgási módszer szerint a zsarnoki nyelvtani teoriáknak lehetőleg mellőzésevel tanítaná. Nevezett ur fordította Kossuth Ferenc megbízásából Kossuth Lajos amerikai és angol beszédeit is (megjelenik legközelebb az „Iratim“ 13. kötete gyanánt) és tanította a többi között Vázsonyi Vilmost is. Lakik a Gazdákútnál, Budapest-szálló 5. sz. szoba.

Tolvaj cigányasszonyok. Schwartz Adolf megyénkbeli kereskedő boltjába négy cigányasszony állított be vásárlás végett. Mig alkudoztak a portékára, addig alattomban egy-két drága selyemkendőt el is dugtak, amit csak akkor vett észre a kereskedő, mikor már messze jártak a boltból. Hanem azért mégse vihették el a lopott tárgyakat, mert csakhamar elfogták őket. A tolvaj cigányasszonyok, kik a híres Kolompár-familiából valók, a járásbíróóság börtönében várják büntetésüket.

Agynszurt rabló. Szokola község egyik kocsmájában három álarcos rabló támadta meg Reicher Adolfot, a kocsmárosot. A magas termetű Reicher azonban nem vesztette el lélekjelenlétét s az asztalon fekvő kenyérvágó késsel megszurta a támadók vezetőjét, még mielőtt az fegyverét használhatta volna. A rabló, társaival egyetemben jobbnak látta a menekülést,

de amíg a Vág partjához értek, a megszurtt rabló teljesen elgyengült és nem sokára belehalt sebébe. Társai ekkor bevarrták egy zsákba és Árvadubovára szállították főnökük tetemét, de vesztükre, mert a csendőrség mindkettőjüket letartóztatta.

Elevenen eltemelve. Gönc-Ruszkán tegnapelőtt délután saját sírját ásta meg három gyermekieány. Az ünnepi tisztogatásokhoz falun használni szokott sárga földet ásta négy 10—14 éves leányka, miközben a föld rájuk szakadt s mind a négyet maga alá temette. Egyet közülük sikerült kimenteni és életre kelteni egy éppen sárga földért menő szekeresnek, három azonban ott lelte sírját. A község lakosai között igen nagy a részvét a szerencsétlenek iránt.

Motor a hadseregben. A hadkiegészítő parancsnokságnak olyan tartalékos katonákat keresnek, akik személyszállító motorral tudnak bánni s értnek a motoros kerékpár kezeléséhez is. Ezek a tartalékosok előnyös föltételek mellett fogadtatnak föl a hadseregbe, bizonyos idejű tényleges szolgálatra. Aki motort is visz magával, hatszoros fizetést kap.

Szülők figyelmébe. Cserébe adná 12 éves leány- és 11 éves fiúgyermekét egy vallásos izr. házhoz egy vidéki kereskedő, a kik helyben a felsőbb iskolákat látogatnak. Ennek ellenében elfogad 2 gyenge gyermeket, a kiknek jó levegőre van szükségük. A gyermekek ott elvégezhetik a 6 elemi osztályt s a német nyelvben gyakorolhatják magukat. Bővebb felvilágosítás nyerhető: Fischer Sámuel tanító-nál, Jókai-ut 31.

A Ferencz József keserűvíz az összes használt szerek természetes, erőteljesen oldó-ereje folytán tulszárnyalta már. Nint adag elégséges egy boros pohár. — Kérjünk határozottan „Ferencz József keserűvizet.“

Légzőszerveink ellenségei az ősz és tél és nagyon gyakran támadnak ez időszakokban mindennemű gyuladások és hurutok. Ily betegségeket azonnal figyelemmel kell kísérni, mivel az elhanyagolás hosszantartó és nem ritkán még az életet is veszélyeztető hurutos megbetegedésekhez vezetnek. Nem is szabad haszontalan háziszerekkel experimentálni, hanem azonnal egy igazi gyógyhatású szerhez kell folyamodni. Ily szerek közül első helyen áll a „Sirolin-Roche“, melynek kiváló gyógyhatása az orvosok egyértelmű nyilatkozata alapján el van ismerve. „Sirolin-Roche“ minden gyógyszerárban kapható.

x „Aseptól“ név alatt Dr. Dembitz Mátyás fővárosi hírneves fogorvos által forgalomba hozott szájvizpasztillák és fogpor számos bel- és külföldi orvosi előkelőség véleménye szerint az összes eddigi száj- és fogápoló szereket felülmulják, mivel nemcsak a száj- és fogápolás céljának a legjobban megfelelnek, de antiseptikus hatásuknál fogva desinfiálók, a garatot, fogakat és foghúst edzik és ragályos betegségektől megvédik. Gyermekek részére nélkülözhetetlen. Szintügy szónokok, papok, színészek stb. kikké a garat ápolása fontossággal bír.

x A cséplési idény beállta előtt minden jó gazda ellátja magát a szükségelt gépekkel. Benzin motorok, valamint szivógázmotorok legelőnyösebben szerezhetők be Beck és Gergely motor- és gépgyárban Budapest, V. Váci ut 12., mely cég mai hirdetését t. olvasóink figyelmébe ajánljuk.

x Tenyésztőjás valódi Plymouth Rock, tisztafaj, darabja 50 fillérért kapható. Czim: Ehrenheil Margit Budapest, III., Repekény-utca 20. szám.

x Esti foglalkozást keres egy tisztviselő 6 órától. Elvállal üzletekben könyvelést és magyar levelezést. Ügyvédi irodába is elmegy. Ajánlatok „Keresztény tisztviselő“ cím alatt a kiadóhivatalba kéretnek, hol a cím is megtudható.

„ZSORNA“ névvel ellátott magyar gyártmányú nyakkendők gyári áron és nagy választékban **Herskovits Mór és Tsa** cégnél Széchenyi-utca 62. szám alatt kaphatók.

Előkelő divatárú üzletbe egy pénztárosnő felvétetik. Ajánlatok „Pénztáros“ jelige alatt a kiadónivalhoz küldendők.

Husvétli illatszerek, öntöző- és kölni vizek

Legjutányosabban beszerezhetők

FODOR DEZSŐ

„Városi“ drogeriájában és illatszer-üzletében.

Fényképészeti cikkek és vegyszerek.

Amateurok a sütét kamarát díjmentesen használhatják.

Mari elment.

— Husvétli történet. —

Irta: Kürthy Emil.

Major Gyurka nagy megtanulta a könyvkötők nemes mesterségét, hogy Beller uram kezéből se kerültek ki olyan remek elzevirkötések, mint az övéből. A mikor felszabadult, csak annyit mondott neki az öreg:

— Má most fiam eriggy Pestre. Ott meg böcsülök a kompaktorokat. Művésznek nézik, nem mesterembernek. Szerezz pizt, meg böcsül-letet.

Gyurka megfogadta a mestere tanácsát: Összeszedte kicsi cökmökjait (elfért a botjára fűzött batyubar) zsebre dugta a kevés pénzcsékjét és úgy otthagya Toroczkót, mint Szent Pál az oláhoikat.

Szülei nem éltek, nem volt a ki visszartartás, mert hát a Varjas Márton pékmester Marija nem számított. Igaz, hogy szerették egymást. Már gyerekkoruk óta szerették egymást. De épen ezért nem is volt az olyan, mint a villámáshoz hasonló, hirtelen gyújtó szerelem. Gyurka olybá vette Marit, mintha a testvérkéje lenne. A mikor a házuk előtt elhaladt, csak úgy félvállról szóló a sóvényen, a kis kertben gyomlálgató Marinak be:

— Isten áldjon Mari, megyek Pestre.

— Pestre? — kérdezte Mari és ijedtében gaz helyett a legszebb palántát tépte ki.

— Oda hát! Sietek, mert biz még lekésem a vonatról . . . majd küdök levelezőlapot, képeset!

Ez volt az egész bucsuzás. Fűtyörészve ment tovább. Örült, hogy világot fog látni, szerencsét próbálni.

Mari leült a veteményes ágy szélére és sirva fakadt. Már nem látszott a legény darutollas kalapja, nem hallatszott csizmájának kopogása se. A mikor a leány felugrott és a sóvényen kihajolva, siró hangon kiáltott utána:

— Nekem ugyan ne kügyj képes kártyát . . . ha el tudtál menni, tartsd meg a kártyádat is.

De nagyon szilárd ám a lányok elhatározása! már a következő percben befutott a konyhába és a szaladástól lihegő hangon kijelentette:

— Édes anyám mék Pestre!

Varjasné asszonyom abba se hagyta a rúntáskeverést (mert hát odaégett volna) és minden csodálkozás nélkül mondta:

— Méssz ám . . . majd megmondtam hova!

— De bizony mék! — makrancoskodott Mari! Ha nem ereszt el jószíval, hát titokban szököm el!

— Hát ez miféle bolondság már megint? Mit csinálnál te Pesten?

— Beállok szobalánynak.

— Szolgálni akarsz? Nem vagy te arra nevelve édes lányom. Nem is vagy rászorulva. A mi kevesünk van, úgy is a tied lesz. Majd gyűn valami derék legény, a kinek megakad rajtad a szeme . . . elvesz feleségül . . .

De már erre elbődült a kis Mari. Ledobta

magát a tengerimorzsoló számlóra és olyan nótát sirt, mintha valami kedves halottját vinnek a temetőbe.

Ennek már a fele se tréfa. Varjasné a tűzhely szélére tolt a lábát, a lány mellé kuporodott, szöke fejét a keblére hajtotta (egészen átázott a reklije a záporoként potyogó könnyektől) és faggatni, gyóntatni kezdte:

— Mi lelt szívem! Én édes gyermekem? Bántott valaki? Hát nem szerettünk mi téged? Vagy hogy te nem szeretsz már minket?

Mari a keze fejével letörölte a könnyeit, a köténye csücskébe fujta az orrát és az igaz bánatból reszkető hangon felelte:

— Nem bántott engem édes anyácskám senki. Tudom, hogy szeretnek engemet nagyon . . . maga is, még az én édes jó apácskám is . . . és hogy én magukat nagyon, de nagyon szeretem — ha megbántottam, hát bocsássák meg — azt úgy is jól tudták. De nekem el kell mennem, el kell mennem!

Erre ismét eltörtött a mécses, újra megeregett a zápor.

Iparkodott szándékaról lebeszélni az anyja is, az apja is, a vége mégis az volt, hogy a Mari akarata szerint történt.

Egy szép napon csak ott ült Mari a Budapest felé dohogó vonaton és maga se tudta, álmodik-e vagy ébren van. Egy hét előtt még a szeme közé nevetett volna annak, a ki azt jósoolta volna neki, hogy „Mari te, mához egy hétre Pesten taposod az aszfótot!“

Mert hát Mari mindennek nevetett. Nem kellett annak tréfásnak lenni, a mi őt kacagásra csiklandozta. Két dologra mindig nyitva állt a szája: a nevetésre, meg a pajkos felelésre. Ezért szerette Marit egész Toroczkó ifja és véne, mert a hova Mari betette a lábát, ott kisütött a napsugár és elfutott az unalom.

Busult is mindenki, a mikor isten hozzádott mondott az ismerősöknek. Némelyek sirtak is, legjobban az édes anyja. (Varjas Márton uram türtöztette magát, mert hát egy tekintélyes pékmesternek csak úgy nem szabad ellágyulni, mint a ropogásra sült kiflinek.)

Mari nem sirt. Neki csak egy gondolata volt: Major Gyurkával találkozni. De nem ám, hogy a nyakába boruljon és szerelmesen azt sugja neki: „Elgyűttem utánad, mert nélküléd nem tudok élni!“ A világot se . . . még csak az kéne! A szeme közé fog nézni fagyosan, megvetéssel! Aztán tovább megy. Ha pedig Gyurka utána mer menni és megtalálná szőlítani, azt mondaná neki: „Ne gondolja (mert nem fogja ám tegezni!) hogy maga után gyűttem. Sürgős dögöm akadt Pesten, hát itt vagyok . . . talán itt is maradok. Elég nagy ez a város, hogy ne kelljen találkozniunk. Most pedig: föl is ut, le is ut.“ Azzal nagy büszkén tovább megy a maga útján.

Mindenféle mást is gondolt Mari, mialatt a pöfékelő masina vitte, ragadta magával stációról stációra a zakatoló vonatot. Azt is elgondolta (vagy talán álmodta, mert a vaskocsik már beleszaladtak a sötét éjszakába) hogy találkozik egy helyre legénynyel, aki megszólítja az utcán: „Nem Toroczkóra való, galambom?“

— „Dehogy is nem — feleli majd ő — éppen onnan gyűvök!“ — Azért, mondok — szól megint a legény — mert éppen olyan a járása, meg a tartása, meg . . . hogy most megszólalt . . . a beszédje.“

„Hát azt honnan tudja — firtatja ezután Mari — hogy milyen a toroczkói lányok járása, tartása.“ Közben majd szépen egymás mellett tovább mennek, a mikor a legény így felel a kérdésére: „Azért, mert én is oda-valósi vagyok.“ — „Toroczkói?“

— „Ahhát!“ Nem ér rá bámolni Mari, mert a legény akkor átnyalabolja mind a két karjával és sűrű csókzapor közt kiáltja: „Hát nem ismeresz rám Mari? Én vagyok Veres Pali, az özvegy Veres Pálné fia. Négy esztendő előtt gyűttem el hazulról és most hivataloszoiga vagyok a városházán.“

Az ám ni! Veres Paliról egészen megfeledkezett. Igazán rá sem ismert volna, ha maga nem mondja, ki fia. Nem is csoda. Négy esztendő előtt még csupasz volt az arca, most meg kackiás bajusz pöndörödik az ajka fölött. No lám! Hogy eszi majd a méreg Gyurkát, ha meglátja, hogy Pali elszerette tőle . . .

— De nekem nem köll! — mondja majduem hangosan Mari. — Ha a Gyurkát nem lehetek, inkább sosem mék férjhez!

Erre a gondolatra megeredtek a könnyei. Egyszerre csak eszébe jutott, hogy: „Nini, ki beszél arról, hogy a Veres Pali felesége legyenek? Hiszen a színét se láttam!“

Majd félelem fogta el. Milyen is lesz az a szolgálat! Mindig azt kell majd tenni, amit mások parancsolnak. Beszélnek a lányok, a kik Pestről hazajárnak, hogy meynyit szekálják a naccságák a szegény leányokat. Hogy olyik háznál hét gyerek is van. A legnagyobb már eladó kisasszony — az parancsolgat legtöbbit — a legkisebbet még bölcsőben ringatják. A közbenesök diákiunk . . . csintalanok, vásottak. Ezeknek ezer kívánságuk van reggeltől estélig. Hány pár cipőt kell pucolni! Hány tal mosdóvizet becipelni! Hány szobát kitakarítani! Teríteni früstököz, ebédhez, uzsonnához, vacsorához . . . négyszer lesznedi az asztalt, négyszer elmosni az edényt! Megvetni az ágyat! Hát a nagymosás! Hát a nagytakarítás! Hát a sok küldözgetés! . . . És a mellett még csak a száját se szabad kinyitni, nemhogy nevetni, dalolni szabadna! És egy jó szót nem adnak neki, ha még olyan híven megteszi is a dolgát; de bezzeg, ha egy rongyos pohár kicsuszik a kezéből és eltörik, van mit hallani! Pihenésre nem is gondolhat, csak addig ülhet, a míg a sovány ebédjét megeszi, máskülönb reggeltől estig talpon kell lennie. Még pedig korán reggeltől, mert a fiuk iskolába mennek és hét órára már mindennek rendben kell lenni; s késő estig — olykor éjfélig — mert a naccságáék színházba szektak jární és csak későn vacsorálnak . . . Mindez még semmisen volna, de csak két hetenkint — minden második vasárnap — van kimenő és az „ismerősének“ nem szabad a hazhoz jární.

No csak ez kellett még! Nincs az a nyári zápor, a mely olyan kövér cseppekben potyogna a szomjas földre, a milyen könnyzapot fakasztottak ezek az ijesztő gondolatok. Nem is nyugodott meg a szegény, bolondos kis Mari. Semmi vigasztaló ötlete se tamadt. Minek is hagytam el Toroczkót! Miért nem maradtam az édes anyámnál, apámnál? Élet az ilyen élet?

Eleget iparkodott csitítani a felizgatott kedélyét, hogy Pesten is akadhatnak jóra való naccságák. Miért kellene éppen neki egy olyan pokolba jutni? Nem muszáj ott maradni, ha látja, hogy agyon dolgoztatják . . .

Nem használt semmi okoskodás. Az a gondolat, hogy kethetenkint csak egy vasárnap délutánja lesz szabad, nem engedte megnyugodni. Mikor ő eddig a legféltelenebb szabadsághoz volt szokva; akkor és oda mehetett, amikor és a hova neki tetszett. (Azt a félelmét persze még magának se vallotta meg, hogy ilyen módon nem igen fog a tengenyi pesti nép közt azzal a hűtlen Gyurkával szembetalálkozhatni!)

Tördelte a kezét, sirdogált, sóhajtozott és a végen eltökte — már ismerjük a Mari szilárd elhatározásait — hogy Pestre érve be se megy a városba, nem keresi fel a Szondy-utcában lakó Jutka nénét, hanem abban a minutában szalad a pénztárhoz, egy új jegyet vált és a legközelebbi vonattal visszamegy Toroczkóra.

— Hiszen meghalni mégis csak legjobban — odahaza! Suttogta maga elé, persze újabb könnyhullatások között.

Igy telet el az idő. A mint mindennek vége szekott lenni, a hosszú ut is véget ért és egyszerre bekiáltott a kalauz:

— Budapest!

Egy párat fűtlyentett még a masina, többször ide-oda zökkentek a kocsik s megállt a vonat. Nagy sürgés-forgás, cipekedés, láрма tamadt. Siető tolongással iparkodtak az utasok a szük és meredek lépcsőn lejutni. Mari is fogta a batyuját és ment a többiek után. Szíve öszeszorult. Fogai vacogtak és a szeme — a vakító világosságtól — úgy káprázott, hogy majduem lebukott, mire lába a földet érte. Ez talán meg is történt volna, ha két erős kar föl nem fogja és talpra nem állítja.

— Hopp!

Mari meglepődve tekintett föl.

— Gyurka!

Csakugyan Major Gyurka volt. „Hát még történnék csudák.“ Zsibongott a kérdés a Mari

szédülő fejében, melyet nagyobb biztosság okáért a legény keblére kellett nyugtatnia.

Holott az nem volt semmi természetfölötti csuda. Egyszerűen úgy állt a dolog, hogy Varjas Márton uram levelet írt Jutka nénémnek, testvérhugának, rokoni szeretetébe ajánlva az ő makrancos Mari leányát, aki ezzel, meg ezzel a vonattal érkezik Budapestre. Major Gyurka eljárnán földiehez, gyakran fölkereste Jutka nénét is, aki — mosóné lévén — tiszta fehéreneművel is ellátta s tőle megtudta a nagy eseményt. Mivelhogya pedig utazás közben és az idegen nagyvárosban kinyílt a szeme és észrevette, hogy amikor Torockóra gondolt, mindig csak a Mari széke haja és nevetős szája lebeg előtte, — azt is megtudta, hogy fülig szerelmes belé.

Szó se volt ezután már boszuállásról, magázásról, büszke elfordulásról. Amikor Mari egy hét múlva, a husvéthétfői locsolódáskor, tulipános pirosostját ajándékozott Gyurkának, ez két karikagyűrűt tartott a tenyerén. Jutka neni toltá az egyiket a leány, a másikat a legény gyűrűsujjára.

Azt hiszem, most már a lakodalom se késhetik sokáig, mert úgy hallottam, hogy Beller uram átadja az üzletét Major Gyurkának és Varjas Márton uram uri hozománynyal látja el az egyetlen leányát.

Az ősz honvédek.

*A régiségtárt őrzik még
Megtörve, busan, kedvtelen
Mindannyi egy lemlő csonka oszlop,
Melyről a csillogó zománc lefoszlott,
Egy mindég új s szent régiség,*

*És ősz szakállukból figyelnek
Az ifju népre mindenütt,
Az ögre hitlenül könyezve néznek
S roskadva dőlnek le az agg vitézek,
Zokogva, átkozódva és
Rázván öreg, láradt fejük...*

(Budapest.)

Lehotai.

Az öreg gróf.

Írta: Mikszáth Kálmán.

Roppant nagy ur volt. Százezer hold kövér föld termette az enivalóját, de alig evett többet, mint egy légy. Gógós volt. Száz őst bírt összeszámolni, de csak egy utódot, a ki tigrisekre vadászott Indiában abban az évben, mikor a grófhöz került. Annyira szerette őseit az öreg, hogy az utódnak már semmi sem jutott a szeretetből. Közömbös volt iránta. Élő lelkéhez nem vonzódott, se rokonhoz, se baráthoz. Még a hazát sem szerette, pedig az akkor éppen halott volt.

Az ötvenes éveiben kerültem az ódon, zegzugas kastélyba, melyen egy ércakas forgott szeles időben. E kastélyt már láttam azelőtt is. Mi, gyerekek gyakran elmentünk egész a harmadik faluig, hogy lassuk a kevély, méltóságos falakat, hogy bekukucskáljunk a kerítések nyílásain át az óriási parkba, hogy megbámuljuk a bubos tornyot, mely merészen emelkedik ki a váracsközépen két zöld szemével, a zsulus ablakokkal.

Istenem, de szép lehet az belülről! Ha én azt egyszer úgy kedvemre megnézhetném.

A grófot magát sohasem láttam, fogalmam sem volt róla, milyen lehet egy gróf. De valami nagyon boldog lehet, az bizonyos.

Atyám takácsmester volt. A takácsoknak kivált a Nyírségen, a honnan származom, vékony a keresetük.

Szegényesen éldegéltünk, de nem nyomorban. Atyámnak majd mindig volt dolga. A grófnak is ő dolgozott, gyakran jart oda és sokat beszélt nekem arról a tündéri pompáról, a mi ott van. Ő mondta azt is, hogy a gróf nagyon öreg ember.

Mindössze ennyit tudtam róla, midőn egy nap éppen a kastélyból tért haza s levetvén tarisznyáját, így szólt hozzám:

— No gyerek, akarsz-e ur lenni?

Már akkor nagy gyerek voltam, elvégezvén az iskolákat.

Azt hittem, tréfál, de mégis így feleltem:

— Magától értetődik.

— Hát akkor csak készülődj, mert neked ugyancsak megvirradt a jövő héttől kezdve.

Lázás pirosság ömlött el arcomon a nagy kíváncsiságtól.

— Alkalmazásban leszel az öreg gróf személyénél.

— Én? Az öreg grófnál?

Együtt fogsz vele enni, inni. Szerencse gyermekre vagy. Nem csoda, hogy a bika planétában születél. De olyan erős is leszel te ott az uri koszon, mint egy bika.

Erre már az édes anyám is bejött a konyháról.

— Csak nem tán? — kiáltá kétkedő arccal.

— Ne boldogítsd öreg a gyereket!

De apám komoly maradt.

— Ugy van, ha mondom. Gyuri a jövő héttől kezdve felolvasó lesz az öreg grófnál.

— Felolvasó! Hát mi az?

— Mi? Hát az, hogy az öreg grófnak van egy inasa, az a keze-lába; van egy masinája, az a gyomra; van egy tülke, az a füle; van egy fi-kálisa, az a szája; te pedig leszel a szeme. Hát az is csak valami.

— Nem értem.

— Ej no, te fogod neki felolvasni a könyveket, leveleket és újságokat, a miket a városból hoznak.

Ilyen minőségben kerültem én a grófhöz, beállítván egy szép délután a kis batyummal, melyet a János inas vett át, a kit nagy kézszerongatások között kért meg atyám, hogy vegyen pártfogásába.

A János inas egy marcona, középtűt borotvált szakállu ember (arca tele volt bibirosekkel, minélfogva „buczkás képűnek” is csufolták) megveregette a vállamat és nagy leereszkedéselbiztosított a kegyeiről.

A gróf éppen aludt akkor, „hanem iszen majd nem sokára fölbred” — mondá János — „s akkor magától jön a többi”.

Kinos nyugtalansággal vártam a fontos pillanatot, mikor végre szemtől szembe leszek egy gróffal, egy igazi gróffal. Szívem lázasan dobogott, a feleltem szorongásai közt. Hogy milyen lehet az? Hogy nézhet ki? Oh, bárcsak már tul volnék rajta.

Azalatt az egész környezettel megismerkedtem. Egy öreg barát (a gróf gyóntatója) hozzám lépett s barátságosan kérdé:

— Tud-e kártyázni, amice?

— Nem tudok.

— Hát inni tud-e? — fagatott kedvetlenül.

— Megpróbálom.

— Helyesen van fiatal ember, nagyon helyesen. A kártyához pénz kell, igaz-e, hehehe? Hanem az iváshoz csak torok kell, hahaha. S torokunk nekünk, szegény embereknek van, huhuhu.

Egy kövér asszonyság sürgött-forgott az ambituson, arról azt mondták, hogy a kulcsárné, az udvaron egy jó kinézésű öreg ur játszott a kutyákkal, az a kapus, a kastély felső szárnyában pedig egy fehér kiltis alak lőtött-futott mindenféle edényekkel: az a szakács. De mindnyájuk közt a legnagyobb urnak látszott János, az inas.

A hulcsárné, a ki jó barátságban állott atyámmal, (hihetőleg az ő protekciójával jutottam is be) maga elé idézett és ellátott jó tanácsokkal.

— Iparkodjék a János kedvét megnyerni, mert az itt a fő. Nagyszerű ember, nagyhatalom itt. De méltán is, mert hü, roppant hü. Aranytal sem lehetne megfizetni a hűségét. Ugy szereti a grófot, mintha a tulajdon apja volna, gondolzza, gyámolítja. János ritka holló, maga a megtestesült hűség. Olyan cselédek a mai rossz világban nincsenek is. Ez az utolsó.

Vége fölbredt a gróf. Egy éles csöngettyűhang rezgett végig a pompás épületen; ez azt jelenti, hogy a nagy olygarcha, hetven falunak az ura, ébren van.

János bement s azt mondta, csak várjak oda künn, a gróf most úgy is ki fog jönni.

Kévs vártatva csakugyan kopogni kezdett valami a belső szobákban: „kip-kop” s jött egyre közelebb a sajtászerű zaj.

Vége megnyílt az ajtó s János által támogatva, kilépett egy kopasz, vézna, emberhez hasonló teremtmény.

Két hóna alatt két mankó volt, a szürkés szeméin egy pászsem s még a pászsem fölött is egy monokli.

— Maga az? — kérdé nyöszörgő, siri hangon.

— Én vagyok, kegyelmes uram.

— Na jó, majd fog nekem olvasni, mert nem látok, de tud-e jól kiabálni, mert nem is hallok.

— Tudok, kegyelmes uram — kiáltám.

— No, nagyon jó. Mert én nagyon szegény ember vagyok.

Ebbe a beszédbe annyira belefáradt ő excellenciája, hogy egy nagy köhögési roham fogta el, a mire János elkezdte derekasan a hátát püfölni, míg csak ki nem köhögte magát.

— Nagyon szegény vagyok — hörögte tompán. — Enni nem tudok, csak ha a János ad és belém leheli az aethert, emészteni nem tudok, csak ha a János beadja a labdacsof, mozdulni nem tudok, csak ha a János emel, aludni nem tudok, csak ha a János beadja a morphiomot, semmit sem tudok, csak köhögni. Én nagyon szegény ember vagyok.

Részvétellel néztem az ögre. Istenem, hát így néz ki egy gróf.

Csilloghattak már a kevély cimerek a falakon, csikoroghatott már a szélkakas a tornyon, suhoghattak már a selyem függönyök: nem volt már előttem annyi becsülete a grófi állapotnak, mint azelőtt.

Még aznap megkezdtem az új pályát. A délutáni postával érkező lapokat és leveket olvastam fel a gróf teljes megelégedésére s ezentúl ez volt a rendszer foglalkozásom.

Nehéz munka volt az. Olvasni és örökké csak olvasni. A gróf a tülköt a füléhez igazítva, hallgatta s csak néha szólt közbe valami vezércikknel:

— Ostobaság! vagy: Nem úgy van. Nem igaz.

Néha elszunnyadt és én is abba hagytam az olvasást, de a gróf annyira rá volt szokva a zsongásra, hogy fölbredt:

— No, mi az? Mért nem olvas? Hiszen nagyon szép, nagyon okos dolog.

Olyankor aztán elkezdtem bizonykodni, hogy olvastam, csak hogy ő excellenciája nem oda hallgatott — mire folytatni kezdtem akár hol. Ha nem volt olvasni való, újra elfuttam a már egyszer elrombitált vezércikket, kezdve elől, hátul, közepén, a hogy jött, neki ugyanis mindig volt.

Ha levelei érkeztek, azokat is én bontottam fel. — Levél az excellenciád fiától — figyelmeztetém?

— A fiu, fiu — nyöszörgő. — No mit ír a fiu. Mit ír?

De a levél közepén már elfejtette, mit olvasok s nem egyszer a szokott megjegyzéséből eresztett meg egyet észrevételképpen a levélre.

— Ezek az infámis újságok... No, ezek nagy szamarak.

Szája nevetésre nyílt, mintha ezzel valami elmésséget mondana s megvillant hófehér műfogsora az állkapcsai között.

Minden penteken egy ezüst forintot csusztatott a markomba, hogy menjek el a templomba és imádkozzam érte. (Persze, hogy egyszer sem imádkoztam az öregért.) Vasárnapokon át pedig gyónni kellett járnom helyette a baráthoz, a kit arra a célra tartott. Az összes heti bűneit feldiktálta nekem egy papírosra s én a kápoínába mentem a lajstrommal, hol a barát-nak felolvastam.

Minthogy a barát a grófnak minden bűnéért a mit feldozott, két ezüst forintot kapott, keményen rám volt parancsolva, hogy a gróf minden bűnére vigyázzak s figyelmeztessem rá a bediktálásnál, nehogy rövidsége essék e miatt a menyekben.

Ilyen volt az élet a tündérkastélyban, melyet annyiszor megbámultam azelőtt. Unalom, az igaz, bőven volt, de a helyett aztán bőven volt minden egyéb. Olyan lukullusi lakomákat csaptunk néha-néha, hogy gyönyörűség volt végig enni, kivált a János inas nevenapját és

születésnapját szokták megülni erősen. A szakács akkor kitett magáért.

De hát semmi sem tart örökké.

Egy nyári nap reggelén szokatlanul korán kelt János. Láttam az ablakon át, míg bent ágyamban heverésztem, hogy már hajnal óta lótt-fut, csattog, kalapácsol, kuffereket cipel le a padlásról, egyszóval lázas tevékenységben van.

A rendes időben felkeltem s kimentem az ambitusra pipázni, ahol rendszerint a barát anekdotizált.

Egy ízben arra ment az inas, jó reggelt kívántunk neki, de bizonyos sajtyszerű közömbösséggel tekintett ránk.

— Mi baja János bácsi? — kérdelem.

— Pakolok, — mondá kurtán.

S valóban láttuk, a mint bőrdökeket összekapcsol, batyukat összegyömöszöl s nagy sietségben jár ki s be a belső szobákban.

Végre úgy dél felé megjelent egy talicskás paraszt ember a kastélyudvaron, János föltette a pakkokat és így szólt:

— Vigye ezeket a vasúthoz. Vigyázzon, nehogy elveszítsen valamit. Összesen hat darab.

A talicskás ember vígan gurította ki járművét, János pedig újra bement a belső szobákba.

Bizonyos kíváncsiság fogott el, hogy mi történhetik itt.

Nem sokára ismét kijött János, a felső kabátjával a karján és a gróf egykori ezüst sítalpálzájával a kezében.

Ránk nézett, de egy szót sem szólt, majd közömbösen ment végig az udvaron a kapu felé.

A kapus Nagy Márton uram éppen kinn állt s ásitva huzakodva szólította meg:

— Főlséges időnk van ma János.

Az ég kékje felhőtlenül mosolygott le. A nap aranyos sugarait pazarni szórta az ódon falakra. A grófi konyha füstje azonban meglehetősen alant szállt nagy széles szalagokban, míg a park lombos hársfái össze nem tépődtek.

— No, megjárja — felelte János, egy pillantást vetve az égre — de aligha nem lesz eső.

S ezzel szép csendesesen kiballagott a kapun. Hanem a külső oszlopnál mintha hirtelen észbe jutott volna, visszafordult egy percre és oda-kialított a kapusnak:

— De nini Marczibácsi, majd elfelejtettem mondani, hogy nézzenek osztán be is, mert az öreg ma virradóra odébb állott.

Berohantunk a hálószobába. Igazat mondott a hű inas. Csakugyan ott feküdt az öreg, a puha selyem ágynon viaszksárgán, halva.

A nap ide is benevetett. A mely alatt feküdt, a piros selyem paplan is nevetett.

De miért is ne nevetett volna?

Hiszen nem lett itt árva senki, csak az a két mankó, a mely az ágyhoz volt támasztva.

Isten se tiltja.

Nézek, nézek, keresgélek
A csillagos égen.
Elvesztettem két csillagot,
Egyre csak azt nézem,
De szemeim az eget
Hajh, hiába járják:
Nem találok én azoknak
A mosolygó csillagoknak
Magas égen párját.
Én Istenem azt a kettőt
Teremtsd még az égre.
Egy pontján az én szemem is
Nyughasson meg végre.
Nézni azt a másik kettőt
Ugyis meg van tiltva:
S embereken ur a végzet, —
De hogy fel az égre nézzek,
Az Isten se tiltja!

Szávay Gyula.

Fogságom története.

Irtá: Rákosi Viktor.

Pirók Mihály csizmadiája volt, én jogász. Ő lakó volt, én albérlő. Ő a csizmáknak, én a könyveknek szenteltem életemet. Általában a szelídlelkű emberek közé tartozom. Többnyire vizet iszom, hamar becsipek, gomblyukam-

ban virágot viselek és nem szivarozom. Kedvenc költőm Pósa Lajos, kedvencitalom a savó, kedvenc éledelem a zöldbab, kedvenc politikussom Makkay Zsig. Ezekért lelkesülök én föl-váltva, de ha mindent összevetek, mégis legjobban szeretem a savót és Makkay Zsigát. — Tizenhat éves koromig mamlasznak tartottak a hátam mögött, amit én tudtam jól, de úgy tettem, mintha nem vettem volna észre, hogy zavarba ne hozzák másokat; e koron túl áldott jó fiúnak neveztek, ami — megvalloim — igen jól esett nekem. Ha apámék házában, Tápió-Szent Katalinban valami kis házi mulatság volt, mindig engem ért a kiténtetés, hogy zongorázzam, míg a többiek táncol farasztották magukat. A lányokat ki nem alhattam, mindig is inkább a mamákhoz szítottam, a kik megengedték majálisok alkalmával, hogy a felsőkabátjukra, kendőikre vigyázzak. Azt büszkén elmondhatom, hogy meg eddig soha, senki se volt szerelmes belém.

Én a gazdasági pályára akartam lépni, hogy majd átvegyem apám kis birtokát. Ő azonban próbálatnak szánt s feladott Pestre joghallgatónak, szigorúan lelkemre kötve, hogy igyekezzem lehetőleg részt venni a társas mozgalmakban. Elhatároztam, hogy tagja leszek az állatvédő, a vegetáriánus és a levélbélgyűjtő egyesületnek. Többet nem kívánhatnak az embertől. A házárjatekók közül szorgalmasan kultiváltam az állatkerti sorsjegyeket, melyeket tucatsum vásároltam s csak attól rettegtem, hogy egyszer megtalálom nyerni a tigrist. Ez a csapas szerencsémre kikerült. Összesen négyszer nyertem. Egyszer egy kanarit, egyszer egy tengeri malacot, egyszer egy teknősbékát s negyedszer egy gyikot. A kanári asszonyosság volt s nem énekeit, de annál többet evett, úgy, hogy ötödnapra gyomorhurutban elhunyt, a tengeri malac a sorsolás alatt megdögölt, kaptam helyette egy diszpihtyét, a teknősbéka és a gyik (mely szegambiai fia-köködi gyanánt szerepelt a lisztán) szintén átváltozott diszpihtyé s félévi adáz lutrizás után ott álltam három diszpihtyével, a kiknél sokkal különb verebeket látok minden nap a muzeum kertben. Igaz, hogy ingyen.

Három diszpihty, 82 könyv és 60 használt levélbélgy volt cökmököm színe-java, mikor Pirók Mihályhoz albérlői ranggal és illetményekkel bevonultam. Az illetmények rovatába tartozott a fűtés, világítás, mosás, vasalás, reggeli, fiztettem pedig mindezekért havi 25 forintokat.

Pirók Mihály a külső kis téhen-utóban lakott s öt legénye és nyolc gyermeke volt, bőles beosztással négy fiu és négy lány. A legidősebbik, Rozália már 16 ik nyarat várta.

Szép kis szobám volt, kilátással egy deszkakerítés tövében üldögélő öreg almáskofára. A butorzat régi volt, de rossz, a hely, ha nem vesszük számba a suszter-műhely örökös lármáját, kalapálását, dalolását, elég csendes. Az Atlanti-Oceán feneke mindenestre csendesebb, no de ott ugysem adnak ki hónapos szobát.

Könyveim úgy a család, mint a suszterlegények körében óriási szenzációt kelettek, a mit annak kell tulajdonítanom, hogy a műhely és család összes irodalmi kincse eddig a lidérenaptárból és az álmokönyvből állottak. Szenevdellyel gyűjtöttem a régi német, francia, latin és görög könyveket, melyekből egy szót sem értettem. Ezekkel az ódonágokkal imponáltam legjobban a gazdámnak, a ki, mint a beavatott suszterinasoktól értesültem, nagy tudósnak tartott.

Pirók Mihály hatalmas, erőteljes ember volt, menydörgő hanggal s olyan bölrel, hogy bátran földolgozhatta volna bagariának; a felesége szintén kolosszus, méltó arra, hogy egy Polifémnek a felesége legyen; Rozália kisasszony szintén sokat ígérően nyult a magasba s terjeszkedett két oldalra. A gyerekek mind vasgyurók, a kik képesek voltak meg is enni a vasat, amit gyurtak. . . Egy óriás család háj-lékába kerültem.

Első reggelén, éppen jóízűen nyújtózkodtam s a másik oldalamat készítettem elő arra, hogy rája forduljak, mikor belép Mihály gazda s nyájas mosolyal rám ordít a magasságból:

— Behozzuk a reggelit, vagy velünk tetszik?

— Majd önökkel fogok! — hebegem ijed-

ten s kiugrottam az ágyból. (Háttha megharagudnék, ha külön reggelizném?) Az óriás fogsattogtatva távozott.

Sietve felöltöztem s a konyhába léptem. Rozália kisasszony sikoltva szágúidott el a hálószobába s pár perc múlva hálórékliben visszatért. (A lélekzetem elszorult. Uramfiai, miben lehetett az imént?)

— A lányomat még negligzében találta! — harsogott be az anya az udvarról, hol egy mosóteknőben a legifjabb Pirókokat mosta — hja, ő nem olyan friss, mint én.

A friss anya toilletjtét nem részletezem.

Az udvarban volt terítve, egy kiszáradt ákác alatt. A gazda már az asztalnál ült s szafaládét evett. Az immár comme il faut Rozália kis eszéze gyöngye kávé telt elém, egy óriási pohár viz társaságában. Viz előttem, viz utánam. Mögöttem locsolt az asszony és ordítottak a csemeték. A fölöttebbek már az asztal körül ültek s az asztal alatt rugásokat osztogattak egymásnak. Még az volt a szerencse, hogy ezek legnagyobb része engem ért, különben ők is bömbölésben törtek volna ki.

Jöttek ösmerkedni a frissen mosdott kedves kicsikék. Örömmel fogadtam őket, de magamban óhajtottam, legalább meg lennének törülve. A Pirók-család azt akarta, hogy az isten napjának ő is vegye egy kis hasznát s azért a törülköző név alatt ismert s általában elterjedt találmányt teljesen mellőzte. Mielőtt azonban a naptól megszokadtak volna, barátságokötötünk, amitől tiszta lucok lettem. Ők kabátomba törülköztek. Kettő az ölembé mászott, a harmadik kidöntötte a kávémat, mielőtt egy csepp is látott volna engemet — beülről. Megmentettem legalább a vizet s egy hajtasra kiittam. E közben hol az egyiknek, hol a másiknak a fejét csókolgattam s sűrűen emelgettem, hogy milyen aranyosak, egészen az apja, egészen az anyja, egészen a nagyapja, fölmentem a szépanyjukig, meg az ős apjukig.

— Csóva ur, ugy látszik, szereti a gyermekeket, — menydörgő az óriás, kinek félelmes szájában már a negyedik szafaládé tünt el.

— Oh, nagyon szeretem! — felelém könyvelőbádat szemekkel, a mi attól volt, hogy az egyik kedves kicsike kísérleteket tett a balfülemen, hogy nem gummiból van-e, mely esetben nyulnia kellett volna.

Most újra három csészét tetek az asztalra. A fiuk voltak reggelizendők. A legnagyobbik fiu a csészék számát gyorsan kivonta a fiuk számából s ugy találta, hogy egy fiuval több van, mint a mennyinek lenni kellene. Erre keservesen bögni kezdett. Érezte, hogy az a hiányzó csésze van neki szánya.

— Hiába bögsz Miska. Nem tanultad meg a leckédet, nem kapsz früstököt.

— Miféle leckét? — kérdelem szerény vékony tenoromból.

— A földrajzot. Hozd ide Miska a könyvedet, majd Csóva ur kikérdez.

Természetesen nem mertem ellentmondani. Mi-kának a Balkán-félsziget volt földadva. Egy árva betűt nem tudott. Csak azt tudta, hogy ott valahol sok pomarancsnak köll lenni. Utána néztem, a földrajz Görögországról vallotta ezt.

— Ugyan édes Csóva ur, hogyan lehetne tanulásra fogni ezeket a kölyköket! — recsegé szelíden fülembé Mihály gazda.

Megint nem mertem mást mondani, miut-hogy majd megpróbálom kitanulni őket.

— Szaladjatok a könyvetekért! — harsogá a vérszomjas csizmadija — lássa kérem, szeretnék már irástudó embert látni a családomban, nemesak csizmadiát.

Ott vesződtem a három fiuval háromnegyed 8-ig. A nap egyre barátságosabban sütött, iz-zadtam, mint egy hajóvontató 10. Tán még máig is ott vesződném, ha háromnegyed 8-kor a fiuk iskolába nem mentek volna. Akkor (talán nem haragudtak meg érte?) elosontam hazuról, be a legközelebbi hentesboltba, ott három szafaládét vettem, kimentem az Orczy-kertbe, hogy a Pirók-család szeméi elől rejtve legyenek s istenesen bosszút álltam a reggeli koplalásért. Mind a három szafaládét meg-ettem.

Ez a reggel eidöntötte az én sorsomat Pirókéknál.

Két hónapig tanítottam a gyerekeket, de a főntebb pomarancsnál egyebet alig tudtam beléjük verni. Azt is jobb szerettték in natura, mint a földrajzban. A harmadik hónap elején így ordít rám Pirók nyájasan:

— Tudja mit, Csóva ur? Az eddigiekhez fizet még havi 10 forintot, mi aztán adunk ebédet, de ön állandóan tanítja a három fiút s a negyediket is, ha majd arravaló lesz.

Persze, az ajánlatot nem mertem másnak, mint előnyösnek találni. Fizettem tehát 35 frtot, nyugalmas ebédek a Kispipában oda voltak, mert mint fogadtott tanító, a fiukat ettettem s nyakamba szakadt három vásott, — nem, mondjuk — csintalan fiu. (Még elvernek, ha elolvassák.)

Pirók szigorúan vigyázott, hogy eleget tesz-e tanítói kötelességeimnek s én a zord férfitól való féltében (de meg lelkiismeretes ifju is voltam) tanítottam, mint egy örült.

Alig volt egy szabad óráim. A fiukat is minden nap sétálni vittem s ilyenkor rüsst, meg plüss, meg tudj' isten micsodát kellett a hölgyek számára hoznom a városból. Egy napon megszólalt Pirókné:

— Kedves Csóva ur, vegye úgy, mintha otthon volna, az egész lakásban, valamennyi szobában. Egy szoba helyett lesz három szobája.

E felszólítás következtében kötelességemnek tartottam be-belátogatni az ő lakásukba. Hajh, csakhamar kiderült, hogy három nyert szoba helyett azt az egyet is elvesztettem, amim eddig megvolt. Mosáskor a sürgősebb fehérneműt az én szobámban szárították. „mert — ugymond Pirókné — nálunk nem lehet, ez ártalmas lévén a gyermekek egészségének.” Később a fiukat egészen átszállásolták az én szobámba, de azért a fehérneműt továbbra is ott szárogatták. Az ő nagy szobájukban egy bérelt pianino volt, azon játszottam nekik néha, ami arra indította Pirókot, hogy egy délután megreszkettesse a levegőt, így szólva hozzám:

— Kedves Csóva ur. Adunk mi önnek vacsorát is s csak ötforinttal fizet többet, de a lányokat zongorázni tanítja.

De erre már megembereltem magamat.

— Köszönöm, ennyi jótéteményt nem fogadhatok el. (Még tönkre megyek, gondolom, de nem mondtam ki.)

— Ugyan miért nem? Gazdag vagyok, tehetem.

— Estéim nem szabadok! — hebegem, mert érzetem gyöngésem az őriással szemben — nem vacsorálhatok itthon. Haldokló nagyanyám ágyánál kell vacsorálnom, ez utolsó kívánsága.

— No, hát ha majd meghalt! — felelté Mihály gazda.

Ez volt első hazugságom életemben. Nem is vezetett jóra, mert azért csak zongoramesterre lettem. Igaz, hogy a hazugságommal kikerültem azt, hogy legalább nem fizettem többet öt forinttal — s ez volt a fő.

A pianinót Rozália kisasszonnyal egy hónap alatt szerencsésen annyira agyonvertük, hogy olyan hangokat adott, mint egy lóvasuti kocsi, mikor nyekereg. A többi lány is neki volt böszülve s egész nap versenyt kalapált a suszterlegényekkel, csakhogy ez utóbbi derék, becsületes emberek humánus módon csizmatalpakon kalapáltak. Egyszer eljátszottam nekik a „Grófné Melanie“ valcerét, melyet Pirók ur kísért oly bődülettel, aminővel az új szeländi kanibálok fogadhatják a friss emberhust, melyet banketti meglepetésül tálat valami vad Szikszay. Rozália kisasszony feje vállaimra hullott s ő megcsókolta a fületem. Bennem eihült a vér.

— Jaj, be hamis maga Csóva ur! — sikoltá az angyali teremtés.

— Hagyjuk a fiatalokat! — sugá Pirókné — most jön a vallomás. — Ezzel kituszkolá az ajtón a lelkesült Pirókot, a ki odakiint az udvaron még jó fertály óráig rémitgette a városrészt grófné Melánie erdei történetével.

— Vallomás! — ordítá bennem hangtalanul a megrettent lélek. Mit akarnak tőlem? El vagyok veszve. Beleestem az őriások kelepécséjébe. S most bizonyosan férje volnék Rozáliának, ha a véletlen segítségemre nem jön. A bájos teremtésének görcs állott a ballábába s síkoltozva kezdett kapálózni. A Pirókok betódultak.

— Mi dolog ez Csóva ur? — rivalt rám szigorúan az asszony.

— De kérem asszonyom, én . . . — hebegém rémülten — a kisasszony görcsöt kapott.

— Ah, szivgörcs, — rebege Pirókné — ez családi betegség nálunk. Nagyon gyöngé szivünk van.

— Hm, szivgörcs! — mordult Pirók, azzal Rozáliához lépett s úgy kihuzta a lábát, csakugy recsesent.

— Ah, Csóva ur, azt hittem meghalok! — rebege szemérmesen.

— Ah, kisasszony, mennyire megijedtem.

— Adja ide a kezét.

— Tessék. (Mit tehettem egyebet?)

— Áldásom rátok gyermekeim, — s ezzel a nyakam közé zubant egy nehéz test Pirókné volt, a ki áldólag borult ránk, az orromat átkozottul a karszékhez szorítva.

Pirók családom után tudakozódott, én hazudtam, a hogy csak tudtam. Nem vagyok nemes ember (ő az volt), apám szegény ember s vad zsarnok, van egy süketnéma nagynéném, a kit majd nekem kell eitatani, a nagybátyám most telált föl egy gépet, mely csizmat és cipőt készít s az összes hazai susztereket tönkreteszi.

Pirók gondolkozóba esett különösen a „nincs többé suszter“ gépen, de az asszonyok nem tágitottak. Mondák, hogy csak utazzam haza s hozzam rendbe a dolgokat. Az éjjel bepakkoltam minden ruhámat, diszpiatyéimet és 82 könyvemem ott hagyva zsákmányul; reggel ötkor elosontam. (Pintyéimnek ki akartam csavarni a nyakát, de nem mertem, mert tagja vagyok az állatvédő egyesületnek. Rohantam egyenesen Budára s most ott lakom, egy olyan távoli külső területen, hol hirt sincs a suszternek, mert az emberek meztőláb járnak.

Kertész Testvérek butorgyárosok zászlógyára

Miskolcz

Széchenyi-utca 127. szám

Hirdetés.

Miskolcz város képviselőtestülete f. évi március hó 29-én tartott közgyűlésében 1906. 53/kgy. sz. a. elhatározta, a Nicholson gépgyár r. t. budapesti céggel a jéggyárberendezések hűtő és hűspároló szállítására nézve megkötött szerződés jóváhagyását.

Miről a közönséget azzal értesitem, hogy e közérdekű határozatot a v. közig. iktatói hivatalban bárki megtekintheti s ellene az 1886. XXII. tez. 25. §. alapján f. évi április hó 9-től április hó 24-ig számított 15 nap alatt felelbezését hivatalommal beadhatja.

Miskolcz, 1906. április 9-én.

Pallaghy, polgármester-h.

Hirdetés.

Miskolcz város képviselőtestületének f. évi március hó 29. napján tartott közgyűlésében 60/kgy. 1906 sz. a. hozott határozatából ezennel közhírré teszem, hogy Kis Avas 22 sz. pince előtti köztérből 16 négysz. ölnök Schwarz Ede és Strausz Jónas részére leendő eladási ügye az 1886. évi XXII. tez. 110. §-ához képest egy 30 nap közbevetésével tartandó közgyűlés tárgysorozatába érdemleges határozat hozatal végett másodizben fog felvétetni.

Miskolcz, 1906. április 9-én.

Pallaghy, polgármester-h.

Hirdetés.

Miskolcz város képviselőtestületének f. évi március hó 29 napján tartott közgyűlésében 56/kgy. 1906. sz. a. hozott határozatából ezennel közhírré teszem, hogy Hecht Nehemiás és társa részére a létesítendő ásványolaj tisztító gyár céljaira a Martin féle tagból kihalandó 12,000 ngysz. öl eladási ügye az 1886. évi XXII. tez. 110. §-ához képest, egy 30 nap közbevetésével tartandó közgyűlés tárgysorozatába érdemleges határozat hozatal végett első ízben fog felvétetni.

Miskolcz, 1906. április 9-én.

Pallaghy, polgármester-h.

Hirdetés.

Miskolcz város képviselőtestületének f. évi március hó 29. napján tartott közgyűlésében 60/kgy. 1906. sz. a. hozott határozatából ezennel közhírré teszem, hogy N. Avas 750 és 760 sz. pincék közötti területnek Málnási Vincze részére leendő eladási ügye az 1886: XXII. tez. 110. §-ához képest egy 30 nap közbevetésével tartandó közgyűlés tárgysorozatába érdemleges határozat hozatal végett másodizben fog felvétetni.

Miskolcz, 1906. április 9-én.

Pallaghy, polgármester-h.

Hirdetés.

Miskolcz város képviselőtestületének f. évi március hó 29 napján tartott közgyűlésében 60/kgy. 1906. sz. a. hozott határozatából ezennel közhírré teszem, hogy a Bábonyi bérci közterületből Molnár András részére 20 négysz. öl eladás az 1886. évi XXII. tez. 110. §-ához képest egy 30 nap közbevetésével tartandó közgyűlés tárgysorozatába érdemleges határozat hozatal végett másodizben fog felvétetni.

Miskolcz, 1906. április 9-én.

Pallaghy, polgármester-h.

NÉVJEGYEK

izléses kiállításban

és jutányos áron

SZELÉNYI ÉS TÁRSA

könyvnyomdájában, Miskolcz, Széchenyi-u.

rendelhetők meg.

Cseplési és gazdasági célokra

legjobban bevált

BENZIN MOTOROK

Ipari és malomhajtásra

legolcsóbb üzemű

SZIVÓGÁZMOTOROK

legelőnyösebben kaphatók:

Beck és Gergely

motor- és gépgyárában

Budapest, V., Váci-ut 12.

Árverési hirdetés.

Ékszereladás.

Miskolc város árvaszéke közhírré teszi, hogy néhai Hauer Adolfné árvái tulajdonát képező következő ékszerek:

1. 1 pár aranyozott ezüst-fülönfüggő, középen kék, körül fehér kövekkel, melyek mind hamisak 1 korona.

2. 1 pár arany fülönfüggő 1—1 (együtt 2, azaz kettő) briliánsal 1000 korona.

3. 1 pár arany fülönfüggő 8—8 gyémánt- és 1—1 briliánsköve! 90 korona.

4. 1 aranylánccon függő sas, 42 briliáns, 1 opál és 2 rubinttal 250 korona.

5. 2 darab aranykarperec á 54, együtt 108 korona.

6. 1 darab aranygyűrű 16 briliáns, 1 drb zafir-kövel 170 korona.

7. Egy kettős fedelű női aranyóra 15 kor.

8. 1 arany mellű 7 gyöngy, 1 zefírkövel 12 korona.

9. 1 arany mellű 2 galambbal, eltört állapotban, az alsó részben 7 briliáns, 2 gyémánttal a galambokban, 21 gyémánt-, 1 briliáns- és 2 rubint kövel 200 korona.

10. 1 arany mellű 27 gyémánt-kövel 80 korona.

11. 1 pár arany fülfüggő 1—1 20 frankos aranyból 40 korona.

12. 1 férfi evőeszköz, 3 drb: kés, villa és kanál 15 korona

Dr. Végh Árpád v. árvaszéki ülnök közbenjöttével, az ő hivatalos helyiségében, városháza I. emelet balfolyosó 1906. május hó 2-ik napján d. u. 4 órakor tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek egyenként, készpénzfizetés ellenében eladatnak. Az árverésre a venni szándékozók azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy az ékszerek a fentebb kitett becsáron alul eladatni nem fognak.

Kelt Miskolcson, Miskolc város árvaszéke-nek 1906. április 7-én tartott ülésében.

Pallaghy, h. elnök.

Széchenyi-utca 15. sz. alatt

egy nagyobb szabásu

női ruhakelme üzletet létesít

ÁRVAI SOMA

divatkereskedő,

amire a hölgyvilág figyelmét felhívjuk.

FIGYELEM! A nagyérdemű közönség b. figyelmébe ajánlva!!!

Akinek kényelmes, finom, hajlós, gummitalpu czipőre van szüksége,

Aki viselt, beszakadt czipőjét, hogy ne látszódjon, be akarja forrasztani,

Aki czipőjét finomul meg akarja sarkaltatni vagy talpaltatni,

Aki sár- vagy gummiczipőjét meg akarja javíttatni,

Aki czipőjén csúszás, kopás ellen gummisarkat akar viselni,

Aki czipőjébe meleg tengeri szivacs talpbetéttel lábhidegség, bőrkeményedés s tyukszem elvesztése és tyukszemképződés ellen akar viselni,

Ezeket a t. megrendelők b. figyelmébe ajánlva, csak **VINCZE LAJOS** czipésznél lehet megrendelni **Miskolcson, Deák-utca 16.**

Nyomtatványokat

izlésesen készít
SZELÉNYI
ÉS JÁRSÁ
könyvnyomdája.

Pserhofer-fagybalzsam

elismert legbiztosabb szer mindennemű fagyások ellen, nemkülönben fagyás okozta elhanyagolt régi sebek eltávolítására. 1 tégely ára 2 kor.

Pserhofer-pulmonin

kitűnően bevált szer még oly idült köhögés, légsőhurut, tüdőbaj, számarhurut ellen, úgy gyermek ek, mint felnőttek számára. 3—4 üveg elegendő. Orvosiilag többszörösen ajánlva. — 1 üveg ára 2 korona 50 fillér.

Pserhofer migrän csokoládé

eisőrendű szer migrän, ideges fejfájás és neuralgia azonnali megszüntetésére. — 1 doboz ára 1 korona 60 fillér.

Pserhofer-arckrém

Pörsenések, bőratkák, szeplők és az arcbőr minden tisztátlanás-gnak eltávolítására. — 1 tégely ára 1 korona 60 fillér.

Kizárólagosan megrendelhető:

PSERHOFER J. gyógyszer-tárában

Wien, I., Singerstrasse 15.

Gőzcséplőkészletek 2¹/₂-től 12 lóerőig. Benzinmotorok, SZALMAPRÉSEK gőzhajtásra, Aratógépek és egyéb Mezőgazdasági gépek

legujabb szerkezetben és legjobb kivitelben kaphatók

A MAGY. KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK

VEZÉRÜGYNÖKSÉGÉNÉL BUDAPEST, V., Váci-körut 32-ik szám.

Árjegyzéket és költségvetést kívánatra ingyen és bérmentve küldünk. Kerületi képviselő: ENDREI F. MISKOLCZ.

Posta-, patent-, kalap-
és raktárdobozok
a legjobb kivitelben
és jutányos áron
készítetnek

Szelényi és Társa

dobozgyárban Miskolcon, Széchenyi-utca.

2-1=1 1+1=2; 2+2=4; 3+3=6; 4+4=8; 5+5=10; 6+6=12
3-1=2
4-1=3
5-4=1
6-1=5
7-6=1
8-7=1
9-1=8
6-5=1
7-1=6
8-7=1
9-1=8
5-4=1
6-1=5
8-7=1
4-1=3

**Ne legyen Ön számológép,
hanem vegyen egyet!**

A számolás nem élesíti, csak terheli az agyat, ha megtanulta egyszer, úgy folytassa mechanikailag. Ne pusztítsa idegeit, ha kezének egy könnyed mozdulatával, agyának a legesekélyebb igénybevétele nélkül teljesen biztos számeredményeket nyerhet. Összeadó vagy a négy alapműveletet végző univerzális számológépünket az ország bármely részében szívesen mutatjuk be. A gép tízszeres gyorsasággal dolgozik a legügyesebb számolóval szemben.

A gépek árai 700-1200 korona között váltakoznak.

A YOST IRÓGÉP RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
számológép-osztálya

BUDAPESTEN, NEW-YORK-PALOTA.

KÁLDOR M. igazgató.

1 × 2 = 2
2 × 2 = 4
2 × 3 = 6
2 × 4 = 8
2 × 2 = 4
2 × 3 = 6
2 × 4 = 8
3 × 2 = 6
4 × 2 = 8
3 × 2 = 6
2 × 2 = 4
2 × 4 = 8
4 × 2 = 8
2 × 3 = 6
4 × 2 = 8
2 × 3 = 6

4: 2=2; 6: 3=2; 8: 4=2; 6: 2=3; 12: 3=4; 18: 6=3

Csak azon készítmények valódiak, melyek az itt látható védjeggyel vannak ellátva.

Karánsebesi RÁCZ JENŐ „Arany szarvas”-hoz címzett gyógyszerertárában MISKOLCZON

kaphatók 15 év óta közkedveltségnek örvendő alatt elősorolt saját készítményei:

- Iris virágarczenőcs.** Számos hölgy áldja jó hatását — szeplő és májfolt ellen, arcz- és közbőrnek selyempuhaságot ad, teljesen ártalmatlan szer. az arczot a redőktől késő korig megóvjá, egy tégely 1 kor. Hozzá Iris balszam szappan, 1 db. ára 70 fill. Hozzá Vénus arczpor, fehér, rózsás és krém színekben, 1 kis doboz 90 fill., nagy 1 kor. 60 fill.
- Pyrethro Salicyl szájjessentia** néhány cseppel egyszeri szájjöblögető vízbe, kellemes szájjíz kölcsönöz, a fogak romlását gátolja és a fogínyt erősíti, — 1 kis üveg 70 fillér. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 fillér. Hozzá (Pyrethro) növény fogpor, mely a fogakat desiniciálja és fehérré takarítja. — Oly esetekben, hol ezen szájszereimet nem használták és fogfájás van, ajánlatik a kitünő jó hatású (Pyrethro) sveiczi fogcsepp. 1 üveg ára 50 fillér.
- Hajerősítő (balsam) essentia.** Dr. Hebra híres bécsi egyetem tanár előírása szerint készítve a hajhullást és fejbőr korpásodást meggátolja, valamint egyéb fejbőrbetegségtől megóv és kellemes illatánál fogva szívesen alkalmaztatik. 1 üveg ára 1 korona 20 fillér.
- RácZ Jenő keleti „Balsam bajuszpedrője”,** soha meg nem avasodó, zsírmentes balszamektől készítve, igen kellemes illatu, minden bajuszszinhez alkalmazható. 1 kis doboz ára 30 fillér. 1 nagy doboz 50 fillér.
- Cannabin** (tyukszembalszam), biztos hatású és legkényelmesebben alkalmazható szer a tyukszemek és bőrkeményedések és sémörök kiirtására. 1 üveg ára 70 fillér.

Morgalomban van és közmegegyezéssel használják a

Lábizzadás ellen Salicyl Dermassant port. 1 doboz ára 1 korona.
Szőrvesztőnek Depillatoriumot. 1 üveg 1 korona.
Rüh (rühátka ellen) Naphtol kenőcs. 1 kis tégely 1 korona, — nagy 3 korona.
Köszvény ellen I—II. számú Tengeri köszvény olaj, 1 üveg ára 1 K.

Ugy az elősorolt, mint egyéb készítményeimhez utasítás mellékelve van; kívánatra részletes árjegyzék utasításokkal megküldetik **Csak azon készítmények valódiak, melyek fenti védjeggyel vannak ellátva.** A drága külföldi hasonszereket, úgy mennyiségileg, mint minőségileg és olcsóságukkal fölbímulják; úgy, hogy általános házi szerek gyáránt legjobban alkalmazhatók.

Főraktár: Budapest **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerertára, Király-utca 12. szám.

Czélszerűség kedvéért 2 koronán aluli megrendeléseknél kéretik a szer árán kívül postai portóköltiségek fedezésére még 60 fillért a megrendeléssel egyidejűleg beküldeni.

Utánzásoktól óvakodjunk!

Kiseb rendeléseknél pénz előre beküldéssel jutányosabban jön.

Török a szerencse kovácsa!!

Felülmulhatlan az a szerencse, mely bankházunknak kedvez. Rövid idő alatt **25 millió** koronánál több nyereményt fizettünk ki nagyrebeccult vevőinknek; ezek között a **2 legnagyobb nyereményt** és pedig:

kétszer a nagy jutalmat, a **600,000** koronás főnyereményt továbbá 5 a 100,000, 3 a 90,000, 2 a 80,000, a legnagyobb **400,000** koronás főnyereményt 3 a 70,000, 3 a 60,000, több 50,000, 40,000,

30,000, 25,000, 20,000, 15,000 és ezeken kívül számtalan 10,000, 5,000, 3,000, 2,000, 1,000, 500 koronás és ezeken kívül még sok egyéb nagy nyereményt.

Ennél fogva ajánljuk, hogy a legközelebb megkezdődő, a világ legesélydusabb osztálysorsjátékában vegyen részt és rendeljen nálunk egy szerencse-sorsjegyet.

A most kezdődő 18. sors- **125.000** pénzyeremény ut magyar osztálysorsjátékban jegyre **62.500** jut és összesen **16 millió 457.000 korona** hatalmas összeget sorsolnak ki.

Rendelje meg a neve mellett álló szerencseszámot!

Sok pénz szépe varázsoja az életet! Talán meglepi a férj a feleségét vagy az asszony az urat a neve mellett álló sorsjegy megvétele által egy főnyereményt. A véletlen nagy szerepet játszik az életben és könnyen meglehet, hogy éppen egy szerencses véletlen folytán a neve mellett számat megtalálja, melyre egy nagy nyeremény jut.

Adám, Adél 4040	Dezso, Erzsébet 6411	Ivan, Jolan 12305	Otto, Melania 20441
Adolár, Agnes 6812	Ede, Eszter 9868	Jakab, Jozsa 20284	Ódön, Narcisiz 20989
Adoll, Agota 9007	Elok, Etel 19821	János, Judit 20983	Pál, Neszti 24236
Agoston, Amália 19162	Elemér, Flóra 20580	Jeno, Juliska 24203	Peter, Olga 24277
Aladar, Anna 20445	Emil, Franciska 22032	József, Karolin 24265	Pista, Paula 28876
Albert, Anatólia 21619	Endre, Frida 24252	Kálmán, Katiúka 28874	Richard, Pelagie 32715
Alfred, Apollonia 24215	Erno, Geneveva 24363	Károly, Katalin 29634	Robert, Patronella 35640
Akos, Aranka 24285	Ferenc, Gertrud 29633	Kornél, Klara 35318	Rudolf, Piroška 37411
Ambrus, Beria 24881	Friyos, Gabriella 34933	Kristóf, Klótilid 36825	Salamon, Regina 38164
András, Blanka 34352	Flóop, Gizella 36779	Lajos, Kornelia 38138	Samu, Rozsika 38238
Anna, Borbála 36451	Gábor, Hedvig 38118	László, Krisztina 38226	Sándor, Rozália 41921
Arnold, Boriska 37424	Gáspár, Heléna 38173	Leo, Kunigunda 41919	Simon, Sári 83891
Árpád, Betti 38169	Gergely, Henriett 41795	Lipót, Laura 64204	Tamas, Sarolta 84769
Árthur, Beka 41794	Geza, Hermina 51398	Lorinc, Lenke 84788	Tibor, Szerena 86049
Aurel, Szigitta 41998	Gusztáv, Hilda 84702	Mánó, Lenka 86014	Tibamér, Theodoria 92773
Affila, Cecília 44369	György, Ibolyka 84780	Markus, Lidia 90370	Tivadar, Teréz 123508
Balázs, Cornelia 84773	Gyula, Iduska 89219	Márton, Lina 101939	Tóbiás, Terus 123508
Balint, Dóra 86065	Henrik, Ilona 101914	Mátyás, Ludmilla 123502	Vendel, Valéria 123508
Barnabas, Beatty 101304	Hermann, Ilma 123501	Mihály, Lujza 123507	Viktor, Veronika 123516
Bela, Cecília 106999	Hugó, Ilka 123506	Miklós, Magdolna 123519	Vilmos, Viktória 123520
Benedek, Eufemia 123595	Ignác, Iren 123546	Miksa, Malvia 123514	Vince, Vilma 123518
Bernát, Emma 123509	Illes, Irma, 123510	Mór, Margit 123515	Zoltán, Zsófia 123521
Dániel, Erzsébet 123513	Imre, Izabella 123511	Nándor, Maria 5483	Zsigmond, Zsuzsanna 123522
David, Éva 123517	István, Janka 3512	Orbán, Mártha 8826	
Bened. Evelin 3637	Isidor, Johanna 8602	Oszkár, Matild 12314	

A legnagyobb nyeremény esetleg

— 1,000.000 korona. —

Továbbá 1 jutalom 600.000, 1 nyeremény 400.000, 1 a 200.000, 2 a 100.000, 2 a 90.000, 2 a 80.000, 2 a 70.000, 2 a 60.000, 1 a 50.000, 3 a 40.000, 3 a 30.000, 6 a 25.000, 9 a 20.000, 13 a 15.000 44 a 10.000 és még sok egyéb nyeremény.

Az I. osztályú sorsjegyek tervszerű árai:

1/3 eredeti sorsjegy frt	—75	vagy korona	1.50
1/2 " " "	3.—	" " "	6.—
1/4 " " "	1.50	" " "	3.—
1/1 " " "	6.—	" " "	12.—

A sorsjegyeket **utánvétellel**, vagy az **összeg előzetes beküldése** ellenében küldjük.

Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre kérünk azonnal, de legkésőbb

f. évi április hó 22-ig

bizalommal hozzánk beküldeni, miután fenti szerencseszámok gyorsan elfogynak.

TÖRÖK A. és TSA

Sürgönyeim bankháza BUDAPEST. Sürgönyeim TÖRÖK BUDAPEST

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete

Főárudánk osztálysorsjáték üzletei:

Központ: **Teréz-körut 46/a.**

I. fiók: **Váci-körut 4/a.**

II. fiók: **Muzeum-körut II/a.**

RADÓ ARTUR

divat-, kelengye- és szőnyegáruháza
MISKOLCZ, Széchenyi-utca 31. sz.

Divatszövetek, selymek és mosóárúk.

A legjobb minőségű és gyártmányu

cérna- és pamutvásznak. Saját készit-

ményű paplanok és matracok. Kész

férfi- és női kelengyék nagy raktára.

Legtökéletesebb szer

dr. Dembitz fogorvos szabadalma

szájvízpasztillák: szénsav képződés mellett önmaguk oldódnak; anti-septikus, adstringens desodoráló hatásuknál fogva a fogak romlását gátolják, a fogakat és a foghúst edzik, a száj kellemetlen szagát megszüntetik, a száját illatosítják. A legjobb torok és orroblító víz. — Kitiűő eszköz szűlők kezében, kik gyermekeiket torokbajoktól óvni akarják. Tuberkulotikus és más fertőző betegségeknel a betegség terjedését gátolják és a környezetet védik. Nékülözhetetlen színészek, tanárok, papok, szónokok stb. részére, kiknél a garat edzése fontos; könnyen zsebben hordhatók utazóknak, turistáknak fontos. Ara dobozonkint 2 korona. Minta tubus 50 fillér.

ASEPTOL fogpor közömbösíti a fogakon képződő ártalmas savakat, gátolja a fogok képződését; fertőtleníti és edzi a fogakat és foghúst; visszaszerzi a fogak eredeti szép színét és fényét. 1 doboz ára 80 fillér.

Központi főraktár és szétküldési hely:

Dr. DEMBITZ fog- és szájpólo szerek laboratóriuma
Budapest, Kerepesi-ut 10.

3 doboz bérmentve. „Fog- és szájpóloás” cz. értekezős minden dobozhoz mellékelve.

Miskolczon kapható: Baruch Gyula „Oroszlán” gyógy-szertárában.

Circus Varieté Americanin.

Magyarország legnagyobb ilynemű vállalata.

Balletkar! Villanyvilágítás! Saját zenekar!

Vasárnap, április 15-én és **hétfőn**, 16-án a Buzatéren felállított kényelmes circusban

Két nagy előadás

délután 4 és este 8 órakor.

Csakis elsőrendű művészek és művésznők fellépte.

Helyárok: I. hely számozott szék

2 kor. II. hely 1 kor.

40 fillér. III. hely 80 fillér. Karzat 40 fillér.

Katonáknak őrmestereitől lefelé és 10 éven aluli gyermekeknek: II hely 80 fillér. III. hely

50 fillér. Karzat 30 fillér.

Jegyek előre válthatók napközben a circusban. Pénztárnyitás az előadások előtt egy órával.

Pick Jakab
Felsőmagyarország legnagyobb
zászlógyára.
Választási zászlók
és jelvények 4 óra
alatt szállítanak.

Szőlővessző!

A világhírű „Delaware“
= adja a legjobb bort. =
Oltani, permetezni nem kell.
= A szőlészet kincse. =

A philoxerának ellent áll.
Leírását és árjegyzékét ingyen küldünk barkáink.

Szőlőoltványok mérsé-
= kelt áron kaphatók. =

Cím: **Szigyártó és Takács**
szőlőtelep-tulajdonosok

Telep: **ALSÓ SEGED**

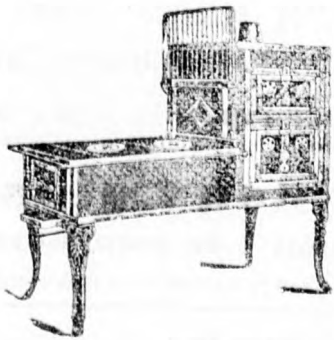
Központi iroda:
Felső-Seged (Somogym.)

Szlavkovszky Imre

takarekűzhely- és épületlakatos
MISKOLC, Horváth-utca 12. sz.
Telefon 229. ALAPÍTOTT 1853. Telefon 229.

Általán kitűnő minőségű elejes és asztal tűzhelyeimet, ezekből állandó nagy raktárt tartok készletben a nagyérdemű helybeli és vidéki közönség rendelkezésére.

Elszállalom továbbá épület-vasalások, lépcső, folyosó, sárcsok, vaskapuk készítését a legegyszerűbből a legdiszesebb kivitelben. — Mindennemű talajviszonyoknak a legjobb ekéket jutányos áron készítek egy fagerendellyel, mint teljesen vasból, a legjobb anyagból.

Szobák kiszáritására nagyobb mennyiségű kokszkályhák állanak készletben, melyeket napi 50 fillért kölcsön adok.

LIPIK

SZLAVONIÁBAN
vasut-, posta- és távirda-
állomás

**ELSŐRANGU
FÜRDŐHELY**

Egyetlen **jódtartalmu alkalikus hévíz (64° C)** Európában

Páratlan gyógyhatásu a **tápcsatorna** és a **vizeleti utak** összes **hurutos megbetegedései, hagsavas áttétel, köszvény, csúz és ischias, görvély, angolkór** és az összes **vérbetegségek** ellen.

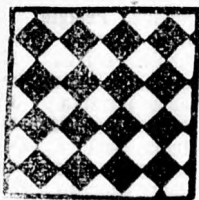
Ivókura. Hévízes fürdők. Vizgyógyintézet. Inhalatorium. A fürdőhelyen tiz kiváló orvos működik.

Kivánatra prospektussal és bővebb értesítéssel szolgál

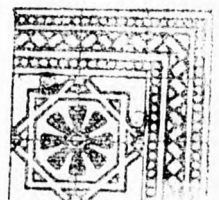
a fürdőigazgatóság.

HIRDETÉSEK jutányos áron felvételnek
a kiadóhivatalban.

WALLA JÓZSEF

műkő, mozaik- és
cementáru gyára
BUDAPEST,
VI., Gizella-ut 38. sz.

Gránit terazzo
Betonirozások
Csatornázások
Turbinák és zsilipek
Medencék
Szökőkutak
Jaszolok
Fürdőkádak Leten-
ből és fayence-
lapokkal borítva

Faburkolatok
fayence lapokkal
Márvány mozaik-la-
pok velencei
Módra
Cement lapok sima
és római mozaik
utánzat
Mozaik lap á la
Metzlach

Kerámít- és klinker-
lap
Portland cement-
csövek
Kőagyacsövek
Roman cement
Portland cement
Karmantjus Port-
land-cementcsö-
vek

Legfinomabb a maga nemében
a „**CERES**“ ÉTELZSIR!
(Kókuszdiókból)

Tészta-, peccenyésütéshez és főzéshez a legjobb.

Schicht György

„**CERES**“

tápszerművek osztálya

Aussig E/m.

